

R 14220

Memoriæ Ordinis Eremitarum Magni
Patris

AUGUSTINI:

S I V E

PANEGYRIS IN HONOREM SAN-
CTORUM DICTI ORDINIS ab ITALICO
In LATINUM TRANSLATA

Et Sub

Gratiosissimis Auspicijs Illustrissimi Domini
AUGUSTINI CODELLI de Fabnenfeld AA:LL:
Philosophiæ, & Medicinæ Doctoris, Domini in Thurn,
Dobrova, & Saloch, Inchytorum Ducatum Carinthiæ
& Carniolie Nobilis Patricij, Sac. Cæs. Cath.
Regiæq; Majestatis, Consiliarij, &c. &c.

IN LUCEM EDITA & VULGATA

Dum

Labaci ad D. V. Annuntiatam Ord: FF. Eremit. S. P.
Augustini Theses Theologicas De Sacramentis in Ge-
nere, & in specie publicè propugnarent.

V. P. Guilelmus Umbforegg, & F. Christianus Ploner
Sacrae Theologiæ Studentes.

P R Æ S I D E

R. P. Joanne Facundo Nani Ss. Theologiæ
Lectore.

Anno Dmi: M.DCC.XXXIV. Mense Die.

Labaci, Imp. Adami Friderici Reichhardt.

Ad usum Fris Joa: Nepomuceni Schigan ord: Erem.

946 Rodelli de Fahnfeldt

1N=030004374

Illustrissime Domine, Patrone
Gratiosissime.

Nolim mireris, ad Te potissimum Augustinianas
divertisse Memorias, ac Tuo sub Nomine nunc
primò Latias redditas, incem intueri probè in comperto
habes plurimis ex titulis has Tuas esse, & eas Tibi deberi.
Sunt equidem illæ ex innumeris segetum manipulis quos
Augustiniana Familia Vaticano deprædicata Oraculo
foecunda Sanctorum Parens utroque in orbe ubertim
produxit, exiguæ quædam messorum reliquæ, non dis-
spares tamen illis à Moabitide Ruth collectis, atquè adeò
Tuo non indignæ Patrocinio: & hoc sanè pretiosius baud
accipere poterant, quam à Te, qui etiam in Nomine refers
Augustinum. Tanto sub Parente plurimos militasse Fili-
os quorum eximijs virtutibus ornari & fulgere Ecclesiam,
nisi oculis sit ægris, quisque conspicit; ut verò & illi illu-
strentur, ac oblivioni non tradantur quorum non est
Memoria, & quorum hic non panegyrim aut encomi-
um, sed quamdam tantum Nominum reperies, & perle-
ges congeri m, Tuæ singulari tributum est virtuti quam ab
In-

Inchyto illo Codelliano mutuatus es Stemate, cujusque Nobilis cruor etiamnum Tibi per venas meat: Hujus commendatissima recensere Decora, superfluum conseo, quia Toti Huic Patriæ sat perspicua. Est apud banc in Benedictione Memoria incomparabilis illius Viri Petri Antonij Patruelis Tui, utpotè à quo Cathedralis Labacensis Ecclesia munifica ditata fundatione suorum Reverendissimorum Dominorum Canonicorum auctum intuetur Numerum, & Eucharisticum Numen dum ad egros deferretur, pulcherrimum plurimum Luminum accepit comitatum. Multiplicia Æra Campana, quæ concinno murmure hic reboant, Codellianæ Insignis nos admonent Pietatis jussu cujus jussa sunt fieri, dumque gratissimo concrepant sonitu, vocaliorem Famam reddunt, referuntque, non nisi pro DEO & Patria plurimos semper eam impendisse conatus. Hoc evidentius relucet in Sacello illo, quod Tuo in Prædio in Thurn nuncupato à fundamentis erexisti, nuncque illud expolis & perficis, immuni ab originali labe Deiparæ dicatum volens, ut quod jam tot pijs operibus à se editis addere non poterat ille, cujus Tu & Virtutum, & Bonorum es Hæres, Tu superadderes, vel potius consummares, semper in Matre Filium adorans & exaltans: ad hoc agendum, puto à syderibus illis, quæ Mariam coronant, arcano influxu, Tua, quæ in Gentilitio Tuo Insigni gestas, attracta fuisse sydera, illisque jungi cupiisse, quatenus lucidius Tantæ Virgini efformarent Diadema: neque vanam meam dicas opinionem:

eternim

*etenim, si Sanctorum Patrum præconijs Maria Mons in
 vertice Montium præparatus esse extollitur; nunc vides
 quam benè Tuos Ternos circumdent Montes Terna syde-
 ra, ut videlicet non tantum recensitam Codellianæ Fami-
 liae in Divos efferant Pietatem, sed ipsius & splendorem,
 & Claritatem, & Firmitatem quaquaversum annunti-
 ent: & minimè sum dubius Prosapiam Tuam Firmita-
 tem non habituram, cùm Terna itidem Martortia Brachia
 Tribus quoque ornata Vexillis, quèis inscriptum est: pro
 DEO & Patria, reddere hanc autumant stabilem, nevé
 labatur, succolare. Verùm, si cuncta Tuo in Gentilitio
 Scuto sunt perfecta, quia Trina: Montes, Sydera, Vexil-
 la, Brachia, quare tantùm binas gestas Noctuas, sed coro-
 natas? est Noctua Avis Palladis: & Palladem & sapi-
 entie & Armis, geminis omnis veræ virtutis fontibus,
 præsidere, habemus. Igitur in forma concludere nil vetat:
 quæcunque ab Inchyto Stipite Tuo hætenùs acta sunt, co-
 ronata suspici, quia pro DEO & Patria acta; supra
 quod, quia nullum encomium, uti supra coronam, nullum
 præmium: patere jam Jllustrissime Domine! ut mea hic
 vox subiteat, ne illud ex proverbio audiam: me Noctu-
 as Athenas ferre, hoc est, Te Laudibus, qui ijs abundas,
 cumulare: atque indulge, ut harum in locum mea profunda
 subeat Veneratio, quâ dùm Augustinianas Tibi sacro Me-
 morias, ut jugem etiam Conventûs illius unde hæc prodeunt,
 & mei apud Te memoriã retineas, demissè precor, qui sum*

JLLUSTRISSIMÆ DOMINATIONIS

Tuae

X

humillimus servus

F. JOAN. FACUNDUS NANI, Aug.

Theſes Theologicæ de Sacramentis in Ge-
nere, & in Specie.

I. *S*acramentum, ut convenit ſolis Sacramentis Novæ
Legis, eſt inviſibilis gratiæ, viſibilis forma: & ut
habet rationem ſigni, potuit purè Spirituale inſtitui. 2.
Qualia Sacramenta de facto inſtituta fuerunt in Lege No-
væ, Veteri, & naturæ, talia nulla fuerunt in ſtatu Innocen-
tiæ, neque futura fuiſſent ſi ille ſtatus perſeveraſſet. 3. Do-
gma Fidei eſt dari in ſtatu Legis Novæ vera Sacramenta:
eaque non eſſe plura, aut pauciora, quam Septem. 4. Hæc
Sacramenta à Chriſto ut Homine fuerunt immediatè inſti-
tuta ante Aſcenſionem in cælum: quamvis DEUS potue-
rit etiam puro homini communicare poteſtatem miniſteri-
alis excellentiæ delegatam, ut rectè talis homo diceretur
inſtitutor Sacramentorum. 5. Omnia Sacramenta Novæ
Legis conſtant ex rebus, & verbis formalibus, vel virtua-
libus tanquam ex partibus intrinſecè ea componentibus per
modum materiæ, & formæ. 6. Soli homines viatores de
Lege communi poſſunt eſſe Miniſtri Sacramentorum, quæ
ut validè fiant, non ſufficit, ut Miniſter intendat facere
tantum actum externum Sacramentalem: ſed ut explicite,
vel

vel implicitè saltem, intendat conficere Sacramentum, sive rem Sacram quàm talem. 7. Ut Sacramenta in præsentì validè conficiantur, debet intentio Ministri esse absoluta, nec sufficit conditionata, nisi statim transeat in absolutam; requiritur præterea intentio vel actualis, vel virtualis: neque sufficit habitualis, vel interpretativa: eaque debet verjari circa determinatam materiam. 8. Fides, aut Sanctitas ad valorem Sacramenti non requiritur in Ministris. 9. Solus & omnis Viator est subjectum aliquorum Sacramentorum, quæ ut validè suscipiat, si sit adultus usum rationis habens, requiritur in eo positivus consensus, vel intentio saltem habitualis non retractata per actionem oppositam illud recipiendi: ut verò fructuosè eadem recipiat, si sint Sacramenta mortuorum, requiritur in eo actus fidei, spei, & amoris imperfecti: si verò sint Sacramenta vivorum, exigitur moralis certitudo de statu Gratiæ. 10. Sola Sacramenta Novæ Legis causant gratiam ex opere operato: quin Sacramenta mortuorum per se primò, causant primam gratiam; & Sacramenta vivorum per se primò, secundam. 11. Sacramenta Novæ Legis causant Gratiam instrumentaliter, physicè, indirectè: & ea quæ fictè sed validè sunt suscepta, hanc pariter causant, remoto obice. 12. Tria sunt Sacramenta videlicet Baptismus, Confirmatio, & Ordo quæ imprimunt characterem, qui inmediate subjectatur in intellectu practicè operativo. 13. Baptismus quantum ad determinationem materiæ & formæ institutus est à Christo in Jordane: quantum ve-

ro ad externam promulgationem, & prout est Imago
Mortis, & Resurrectionis Christi, Matth. & Marc.
ult. c. 14. Baptismus vel fluminis, vel fluminis, vel
Sanguinis omnibus & singulis Adultis est necessarius ne-
cessitate mediij & præcepti: & eodem modo parvulis
non sanctificatis in utero, est necessarius vel fluminis, vel
Sanguinis: parvulis verò sanctificatis est solùm necessa-
rius necessitate præcepti. 15. Non licet Principibus Chri-
stianis conferre Baptismum filijs infidelium usu rationis
expertibus, invitis ipsorum Parentibus, politicè tan-
tùm, & civiliter subditis. 16. Confirmatio est verum
Novæ Legis Sacramentum in Nocte Cœnæ institutum:
bujus materia remota necessaria necessitate præcepti, &
Sacramenti, est oleum oliuarum, & balsamum natu-
rale, seu Chrisma; cujus Consecratio nulli Sacerdoti, qui
non sit Episcopus, nec ordinarie, nec ex commissione
competere potest, etsi sic possit esse Minister Confirmationis.
17. Christus celebravit Pascha, & cœnam instituit in ve-
spera terminante quartam decimam diem Martij, &
immediatè antecedente quintam decimam. 18. Aqua
in consecratione Calicis inmediate in vinum convertitur,
& in vinum conversa in sanguinem: nec aliter potest
converti: comunicans quoque sub una tantùm specie,
sumit totum & integrum Sacramentum quod est simul
Sacramentum, & res Sacramenti: non tamen totum
quod est Sacramentum tantùm. 19. Terminus formalis
transubstantiationis, quæ essentialiter est actio, est sub-
stantia Corporis & Sanguinis Christi ut reproducta sub
specie-

speciebus panis, & vini. 20. Substantia Panis & Vini in Sacramento Eucharistiæ non remanet, sed tota, & totaliter desinit, remanentibus solis accidentibus, quæ existunt sine subjecto per modum existentia receptum à substantia, divinitus à DEO servatum, etiam destructâ substantiâ: nec divinitus potest Christus videri ab oculo corporeo, ut est in Hostia. 21. Eucharistia est verum sacrificium Incruentum: sola consecratio constituit essentiam sacrificij, si consecraretur unica tantum species, non esset sacrificium. Hoc in ratione rei oblatae, & Principalis offerentis, est valoris infiniti: finiti verò ratione fructus qui percipitur à fidelibus, & ratione Sacerdotis secundario offerentis: offerturque utiliter pro omnibus hominibus Viatoribus tam fidelibus, quam infidelibus, & pro Animabus Purgatorij, quamvis diversimodè: 22. Poenitentia Veri Novæ Legis Sacramenti instituti à Christo Joan. 20. forma, est absolutio consistens in verbis Absolvo Te: materia verò proxima ex qua essentialiter componitur, sunt tres actus poenitentis, videlicet contritio in corde, confessio in ore, & satisfactio in opere: sed hæc tamen, est tantum pars integralis; etsi propositum satisfaciendi, sit pars essentialis. 23. Contritio formaliter differentialiter consistit in dolore de peccato: & materialiter præsuppositivè in detestatione & odio peccati, cum proposito non peccandi de cætero. Dolor, qui formaliter est actus voluntatis, in contritione debet esse maximus appetitativè, non intensivè simpliciter. 24. Ad justificationem in Sacramento non sufficit attritio purè servilis, sed

debet habere annexum aliquem amorem DEI benevolum super omnia, imperfectum, inchoatum, sejunctum ab habitu charitatis. 25. Non potest dari Sacramentum penitentiae validum & informe. atque ad hujus integritatem formalem spectat aperire etiam circumstantias notabiliter aggravantes intra eandem speciem. Obligatur quoque Minister Confessionis ad servandum sigillum triplici Jure 26. Extrema Unctio Verum Novae Legis Sacramentum, habet pro materia remota oleum olivarum ab Episcopo benedictum. Minister ipsius ordinarius, est solus Curatus: delegatus autem, omnis Sacerdos: & subjectum, soli baptizati adulti infirmi in gratia constituti. 27. Septem tantum sunt Ordines, qui simul sumpti constituunt unum Sacramentum unitate finis. Episcopatus non est Ordo distinctus à Sacerdotio, sed ipsius extensio, & excellentissimum complementum. 28. Matrimonij Veri in Lege Evangelica Sacramenti Minister, sunt ipsi contrahentes: materia remota, sunt corpora legitima, proxima verò, actualis traditio potestatis in alterutrum: & forma, est mutuus consensus sensibiliber expressus. 29. Matrimonium ut est purus contractus, est indissolubile jure naturali: ut Sacramentum, jure divino: & quia essentialiter nec copulam, nec consensum sive explicitum, sive implicitum in hanc, importat, sed tantum mutua translationem potestatis in corpora diversi sexus, cujus potestatis usus potest esse perpetuo impeditus, ideò inter Beatissimam Virginem & S. Josephum, fuit verum Matrimonium. 30. In solo sum-

mo Pontifice, & in Concilijs ab Eo congregatis est Potestas
statuendi impedimenta prohibentia ne fiat Matrimonium
inter Fideles: & dirimentia, seu, irritantia illud jam fa-
ctum. Quia Votum solemne Religionis, & Ordo sacer sunt
impedimentum dirimens Matrimonium tantum jure Ec-
clesiastico; potest Papa in utroque in sensu diviso ob gravis-
simas causas dispensare; quod tamen probabilius non po-
test in Matrimonio rato, & non consummato.

O. A. M. D. G. J. V. A. Q. P.

Reliquerunt Nomen narrandi Laudes eorum: & sunt quorum non est Memoria. Eccles. 44.

Sapienter, si benè dijudico, nos Nostri admonuerunt Majores, singulis ut annis Solemni encomio Hero um Nostrorum triumphales honorarentur Memoria, quatenùs Magnæ illæ Animæ, quæ in terra tot exemplis Ordinis fastos illustrarunt, & in cœlo tot fulgoribus Solium Agni DEI circumdant, semper vivæ in successorum mente permanerent, ut à facinoribus aded decoris animati, possent & ipsi vel Laude non inæquali, Zelo simili, ac Fide pugnare, vel degeneri saltem ac prævaricatrici posteritati objicere memorando suorum Magnorum Auorum triumphos. Et profectò AA: ! nimis acerbus foret casus, si tantùm inter nos vivæ reboarent sceleratæ memoriæ Achabûm, Esavorum, Cainorum, Ismaelium, & candidæ recordationes tot innocentissimorum Abellium quorum beata nomina aureis characteribus in æternitatis libro irradiant in sacrilegam oblivionem à nobis transmitterentur, vel tanquam penitùs mortui à corde traderentur oblivioni, & essent quorum non est memoria. Ast gravius foret dam-

damnum, si Religio, quæ postquam afflictæ non dis-
spar Racheli superuixit stragi ac Lanienæ tot sibi charo-
rum, hanc grandem jacturam sublevare non posset sal-
tem narratione eorundem triumphorum, aut nequiens
triumphantium calculare numerum, nomen etiam il-
lorum *qui in diebus suis habentur in laudibus* non vale-
ret proponere obtutui & memoriæ ceterorum suorum
Natorum, & id saltem post mortem, quando juxta illius
Magni judicium, nec Laudatori ultrò est adulandum,
nec Laudato amplius pertimescendum. Liceat ergo
mihi hic celeri pede percurrere Memorias pulchriores
& clariores sacrosancti hujus ordinis: & dum alius to-
tus admirabundus suspiciet Flamivomum cor sui san-
ctissimi Patriarchæ: alius thaumaturga Brachia Tolent-
inatis: alius eleemosynarium Ostrum Villanovani Præ-
lati: alius humiliatam Purpuram Magni Ducis Aquit-
aniæ; ego quia ad splendores tantos cæcutio, gaudebo
solum admirari à longè Memorias Heroium illorum
*qui reliquerunt Nomen narrandi laudes eorum, & sunt
quorum non est memoria.* Remanet unicùm, ut in causa
adèd gravi, ac in materia adèd fecunda à me requirere
haud velitis sive ornamenta, sive artis fucos, sed simpli-
cem tantùm narrationem Memoriarum & facinorum
Majorum Nostrorum: idque exinde, & quia facino-
ra adèd conspicua ampliori Laude non egent, & ut à se
tantùm ditior absque maculis & artis coloribus eluce-
scat veritas, quæ sola apud me unicus debet esse finis,

&

& principium sacrorum oratorum. Ceterum, obli-
vifimini quoque, Vos exoro, raræ illius benignitatis,
illius fidei, quam omnibus alijs præstare a soletis: erga
me tantum rigidiores, ac acriores estote censores, at-
que horrido librate supercilho quancunque perio-
dum, quancunque clausulam, syllabam, ac vocem:
nam vocem aliam hinc non promam, cui orbis litterari-
us, atque ipsa Petri oracula non subscripserint, quæ-
quæ probata non existat. Vos interim Excelsæ Ani-
mæ! quæ in Libro Vitæ absque syllabis, & absque
tempore æternum Legitis Vestrorum Triumphorum
Memorias, suscipere dignemini, efflagito, piam hanc
temeritatem, quam in effereñdis Vestris Laudibus as-
sumo: & quia jam in casu extamus in quo *alterutrum*
est subeundum vel silentium, vel audacia: acquiescite,
auscultandi me Laudabiliter audacem non sine igno-
minia: aut finite, ut absque laude ultrò ingratus non
sim silentio.

Atque ad reducendum ad aliquem saltem ordi-
nem Ordinis adedè numerosi, ac sublimis alta vestigia:
mille jam, & prope trecenti anni existunt, universa
quando Africa ex monstrorum quæ fuerat patria hære-
sum ob bellvas, furiarum efficiebatur conseptum:
quod & pro decore, ac præsidio, & pro scuto, ac or-
namento, & pro muro ac antemurali Catholicæ Fidei
prima sua fundamenta Augustissima hæc Religio je-
cerit, quatenus à fervido climate in quo nata est, tota

ignis, & à Patre tota splendor, posset cum hoc
Adulta nova lumina exhibere Ecclesiæ, ac illo,
etiamnum tenella exorientium tunc chymera-
rum dracones enecare: nata est in Africa mon-
strorum parente, ut Parens fecunda Sancto-
rum velut illa mirabilium, tot filios cœlo daret,
quo Beatos, & tot Sanctos, quot portentia:
nata est in medio solitudinis, ut Ecclesia Afri-
cana quæ illis temporibus sub Donatistarum
jugo gemebat, *locum haberet* sub alis grandis
Aquilæ *paratum à Deo*, ita suis consilijs dispo-
nente Providentiâ, ut ad exortum monstrorum
semper in campum Alcides prodeant: nata est
in meridie lucidiori, quia meridiei haud dispa-
res clari esse debebant tui magni partus, vel
quia meridiei tunc Africæ à caliginibus obnu-
bilato lucem afferre debebat: nata est denique
ab uno Augustino, quia filij ipsius evasuri in-
genio Aquilæ possent cuncti pennas inter gran-
dis Aquilæ propius contemplari solem, & in
excelsis Libani a picibus exugere cedri medul-
lam purioris & sanctioris doctrinæ.

Verum jam vertices sacratissimi hujus orebi
conspicio, & appendicem non intueor in Africa,
clima, rupem, vel promontorium, ad quod
pugnax hoc agmen solis adinstar desuper suæ lucis
& ventorum pennas delatum non existat.

Anno Xti
389 surgit
Monaste-
rium Hi-
ponense.
Ita S. An-
tonin Ba-
ronius,
&c.

Utinam crescentibus rebus crescere posset oratio! &
derelicto facinorum numero, qui nimius est,
enumerare hîc solum valerem cathalogum san-
ctorum qui illis temporibus Africam illustra-
runt: *sed neque unius diei, neque hæc anni mate-
ria est:* cum unusquisque nostrorum eo tempo-
re in Africa florens magnus fuerit sanctus, &
unusquisque sanctus argumentum & materiam
magnæ paneggri subministret. fatis est dicere,
quod vix plantata in Numidia magna hæc vitis,
facta sit in vineam grandem; quod omni angulo
& scopulo insita, potuerit *brevissimo tempore lon-
gè lateque* (verba sunt Doctissimi Baronij) mag-
na suorum palmitum ubertate universam occu-
pare Africam, & quidem tali cum fecunditate,
quod in Wandalico bello tantum obierint ex
Nostris pro Christo invictissimi Martyres supra
bis mille quingenti absque illis, qui fugâ, pœnis,
exilijs, carceribus fugientes mortem, crudeliori
morti, ac diuturniori laniensæ supervixerunt.

Spacio an-
norum sex
ordo per to-
tam Afri-
cam pro-
pagatur.
ex Baronio

Neque hîc quispiam mihi opponat: quod
cum ordo Noster eo tempore vitam solitariam ac
otiosam media inter antra profiteretur: saturæ
solum aureæ illæ animæ suæ felicis ignorantia, ac
ignorantis felicitatis, derelictâ sapientioribus cu-
râ, nihil curaverint de Christi grege quem averni
lupus exterminabat, nihilque ad crudelia zizania

attenderint, quæ in campo Ecclesiæ Lucifer dif-
feminabat. quin exigente necessitate quasi for-
tissimi leunculi ex antris prodeuntes, ipsi primi
feritatem irritabant, barbarieque opposcentes
humanitatem quam à feris apprehenderant, hinc
face Verbi hydræ femina perurebant: ibi pere-
untem DEI gregem suis rugitibus defendebant.
sed distracti fortallè à tumultu & fragore æris,
haud unâ poterant quiete & pace Eremiti frui?
quin Moyſis adinstar *Levantes se supra se*, ex se
ipsis scutum adversus perfidiæ assaultus erigebant
neque prius brachia ab oratione fessi demitte-
bant, antequam omnes fortes Amalech debellati
ad terram non prosternerentur. Ast forsitan otio
& silentio eremorum immerſi non poterant si-
mul Africæ gregem à lupis tueri? quin non di-
spares Zelosis illis ac sedulis Israëlitis, qui tem-
pore Nehemiæ *unâ manu tenebant gladium, &*
alterâ faciebant opus; unâ manu Psalterium per-
volvebant, impugnabant alterâ fundam: dexte-
râ ædificabant Jerusalem, sinistrâ Samariam de-
struebant: *unâ manu tenebant gladium* calami
adversus hæreticos, & *alterâ faciebant opus in*
ædificationem populi DEI. Sed crudeliores sal-
tem, ac ferociores inter pugnas à periculo deteri-
ti in tutum ad antra confugiebant? verùm, quod
pro tunc à fuga juvamen, si in armorum dilu-

ex *Victore*
Ulicensio

vis inundabat solitudo? si à templis atque à proprijs nidis columbæ rapiebantur? si super Altaria exactæ victimæ sacerdotes cadebant? si super ipsam DEI Arcam omnium primò flammæ, ac tonitrua Wandalorum jaciebantur ruebânt. que? rumpitur præ teneritudine mihi sanguis è corde, atque ab oculis lachrymæ exundant, dùm unicè tribulationum rememoror illorum lachrymabilissimorum temporum, & intueri vagituum in medio tenellam hanc tunc Sunamitidem manibus etiamnum lacteis generosè amplecti venerandum crucis vexillum, pugnamque conferere infamioribus cum hydri Ariatorum, Donatistarum, Manichæorum, Origenistarum, Nestorianorum, Pelagianorum, hydri, inquam, perfidioribus ac crudelioribus quas unquam in Ecclesiam Romanam è profundo abyssi suum evomuit Erebus: & quo corde, quo zelo, qua pietate? dicat, qui potis est.

Et prævaleat veritas A: A! quis tunc præ Nobis magè fidei profuit? quis præ Nobis uberior in Concilij exsudavit? quis melius præ Nobis Ecclesiam Africanam (si pro tunc alijs, Nobis exceptis, caruit) totam laceram, ac feminecem à plagis Donatistarum curavit aureisque advinxit nexibus ad obediendum & Christo, & Petro? mendaces lauros hinc non decerpo, aut
adul.

adulatrici manu aliorum haud rapio coronas ad
coronanda tempora meæ conspicuæ , ac fortis
Viraginis, quæ vera Regina *veris honorum titulis*
in epistolis ad Augusti-
num. *infulata, falsis ultra non indiget laudibus.* Notif-
simum est mihi quantum tunc Summi advigila-
verunt Pontifices, quantum Sacri perpeffi sint
Pastores, quantum orientis ac occidentis ege-
rint Concilia adversus hydram semper depref-
sam, semperque enascentem Pelagianorum: dis-
simulare tamen haud valeo hîc id, quod publica
fama, ac lingua unius ipsius Hieronymi asseruit:
hæresim videlicet Pelagij quæ illis calamitosis
temporibus universam Africam occupaverat,
ab Alipio & Possidio binis tunc Africæ fulmini-
bus eradicatam fuisse. Vos hîc in testimonium
advoco sepulchra gloriosa pietatis! Vos interio-
ra deserta Sacrosque Orebes Tangitanæ! Vos Lu-
cidas Thebaides Tagastæ, Adrumeti, Byzatij,
Caspæ, ac Juliæ Cefareæ! edicite Vos, Vos liqui-
dem vidistis quantum tunc pro Ecclesiæ benefi-
cio Nostri adlaboraverint: quoties ac quinam
tunc peccora pro scuto Donatistarum furori op-
posuerint: quot exules, ac fugitivi cum Ful-
gentio mare sint prætergressi: quot in speluncis
clausi cum Donato & Evodio panem lachryma-
rum devoraverint: quot errantes in sylvis cum
Saturiano & Maxima ferarum cibus sint effecti:

*de Viſſore
Uticensi de
Bello Wanz
dalico.*

quot in Urbium medio cum Liberato, Maximo
ac socijs ignem domuerint: quot sub tyrannide
Hunerici, Alarici, Trasamundi ac mille aliorum
barbariei purpuratorum Ecclesiam Catholicam
tanquam flumina sanguine irrigaverint, ac san-
guine illam nobis pacem pepererint, quâ nunc
fruimur. Sed hæc etsi sublimes, sunt tamen de-
biles etiamnum probationes, nimisque depressa
argumenta Nostri ausûs: & benè scitur, hanc in-
victam Amazonem etiam in fascijs decuisse
præbere alta præſagia & indicia fortitudinis ad
cujus exercitium erat electa & vocata à DEO:
illud quod magis admiror est, quomodo in me-
dio unius sylvæ frementium furiarum tot lupo-
rum insidijs petita, à tot monstris aggressa, à tot
belluis circumdata, non solum inter vagitus
non extiterit suffocata, sed quomodo dein ad Nos
per lineam semper interruptam, ac beatam fe-
cunditatem pervenerit infulata illis gloriæ fructi-
bus & memorijs, quas hîc vobis enarro. Et fa-
nè soleo sæpius admirabundus hære A:A: quo-
modo exigua quædam familiola, non alicui Reg-
no aut Monarchiæ par, ultra unum sæculum ex-
tendat imperium? nam si simplex lapillus qui
apud Danielem in colossum superbi Regis impe-
git cunctas in flatum resolvit orbis Provincias,
quid sperari poterat de Ordine media inter bella

enu.

enutrito, hærefum in gremio enato, ac tempori-
bus aded deplorabilibus, locisque aded trucu-
lentiſ, quæis, juxta Salviani dictum, ignominia
erat fides, & perfidia religio? Nihilominus ta-
men perennet cœlum! perennet Victoriarum
Numen! Audite poſteri omnes! percipite terræ
longinquæ! jubilate partiales Defenſores Ordinis
Noſtri, & omnibus enarrate Gentibus, ſingulis
ut innotefcat cura quam de hoc ſacro Ordine
ſemper egit Providentia! non ſolum Ordo Ere-
mitarum Magni Patris Auguſtini natus eſt, &
crevit in medio crudeliorum barbariei bellua-
rum, ſed Wandalorum in inudatione, in cruoris
diluvio, ac hærefum in pelago haud diſſimilis vi-
ſus eſt Arcæ, quæ in diluvio triumphans eleva-
batur cum aquis, omnibûſque mirabilis redde-
batur. Aſt plus edifferam: quin ubi tot Ordines ſa-
cri, tot Regna, tot Monarchiæ breviori unius ſæcu-
li ſerie à mordaci temporis ferro, ac ferreo martis
flagello *reductæ ſunt in favillam*, ſuxque fatalis
felicitatis conſpexerunt finem vix earundem no-
mine remanente: Ordo Eremitarum non ſolum
tot inter ſtrages ac funera perduravit, ſed etiam
Danielis Lapillo non diſpar, à pauperrimo tugu-
rio in quo ortus eſt, crevit in montem, atque è
monte in orbem, ac tali cum fecunditate, quæ Tom. 2. E-
neadum.
Lib. 7. c. 94 *Sabellicum exclamare cœgit: mirum eſt quomo-
do*

dores Eremitarum toties afflicta ita creverit ad extremum, ut nulli sacrorum ordinum cedat! At detur tamen gloria, & honor, qui eo est dignus! pro Patribus tuis, ò pulcherrima Princeps nati sunt tibi filij: Augustino hæ palmæ debentur, hi fructus sunt Augustini, nec à sanguine tot Athletum aliud exoriri poterat, quam candidum quoddam Ver Virginum, ac rubicundus quidam Martyrum Autumnus; nec ullo (est lacinismus Magni Leonis) nec ullo crudelitatis genere destrui poterat Sacramentum Crucis Christi (dicam ego) Martyrum sanguine fundata Religio.

Memoriæ hucusque hæ sunt illius, quod fuerat Religio suis in principijs; sed majores etiam, ac pulchriores suo in progressu nobis elucescunt, quas tamen si lumine fidei exponere, aut nova divisione ad aliquem saltem ordinem, reducere valerem, ò quam splendida magna hæc sylva conspiceretur, quotve luminibus, ijsve clarioribus Eremitæ Heroes, ac unâ cum ipsis ipsa ætheris sydera emicarent! verum tamen discurremus è corde, neque perireamur, & luce saltem prophetica Danielis dumtaxat, Nos ad penetranda hujus pergrandis nemoris interiora, accingamus.

Fuerat nox densior, quando Nabuchodono-

nosor ab alis suarum chymerarum elatus, con-
spexit in somnis magnam quandam arborem,
quæ nemorum gigas itellas cœli altitudine supe-
rabat, ac subtus radicibus per suam profundita-
tem abyssûs confinia penetrantibus, ultra Tul-
len extendebatur ad *terminos* terræ: dives dein
omni fructuum genere ut Paradisi planta, non
solum in apicibus volatilibus cœli hospitium
exhiebat, sed sub se quoque beata cum fecundi-
tate camporum belluis præbendo pasqua, & cor-
nucopia & *esca erat universorum.*

Nunc non diceretis Vos hic A: A: quod Da-
niel *temporum præsciis*, & rectè homo desiderio-
rum uti fuerat à Deo nuncupatus, tantò antea
illa in Arbore adumbrare voluerit plantam fan-
ctissimi mei Patriarchæ, quæ in medio *terre plan-
tata*, ramorum suorum celsitudine sese super sy-
dera erexit, & varietate ac pulchritudine fructu-
um arbuſta Cades ditavit? Intueamini eximie
primitiæ hujus sacrosanctæ arboris sunt Gelasius
Romanus Pontifex, Alipius Africæ Primas, Pos-
sidius Calamensis Prælatus, Profuturus Bracha-
rensis, Ferrandus Novæ Carthaginis, Leporius
Uticensis, Nebridius, Parthemius, Evodius,
alter Ferrandus, Severinus, ex quibus alij deto-
nando è pulpitis linguâ, alij sacris in Concilijs ca-
lamo fulminando, alij sanguine in Tribunalibus

*ex Theatro
Vita huma-
na Verbo
Religio ex
Crescentio,
Sabellico
& alijs.*

pugnando, totum hæreseon regnum confuderunt, ac plantando Religionem morte, univèrsa Africæ Regna vera in Religione intacta servaverunt, ac nutrierunt. Contemplemini dein ut antea, qualiter distincto & confuso ordine *proceritas ejus* desuper eruditas bacchas Fulgentij Mitrati Ruspensis, Prosperi Aquitani, Hilarij Episcopi Arelatensis, Paulini Nolani, Licentij, Paulique Orosij *ascendat ad cælum*, & volatibus aded sublimibus ed usque eorum diffundantur splendores, quo usque sol radijs pertingit suis. Admiremini, fructus hujus Plantæ sunt Monica, Perpetua, & Felicitas Mater & Sorores Magni Augustini: fructus sunt Melania junior, Demetrias, Proba, Juliana: fructus sunt Severus Trevirensis, Valentinus, Honoratus, Patrius: utque fructibus aded venustis nec *flores nec lilia desint*, onusta est magna Arbor tam uberi vindemiâ, quod ad asserendum sim paratus: plures Sanctos hunc solum Ordinem Ecclesiæ dedisse, quam fortasse alijs etsi majoribus, & antiquioribus, fuerint Filij. Sed penes, quis edicere posset, quomodo Africana post bella transplantata hinc à mari in Hispanijs, in Germania, in Gallijs, in Anglia, in Hibernia, in Æthiopia quot oracula præbuerit Fidei? quot Apostolos Evangelio? quot Doctores Gentibus? quot

San-

Samsones Ecclesiæ? quot Vaticano Atlantes?
 Contemplemini eam, nec adversor, & quidem,
 nisi animo deficitis, enumerando trophæa ma-
 gnæ Arboris, hic pacificam manum Joannis à S.
 Facundo, ibi stigmatizatos pedes Christinæ Me-
 diolanensis: hic frontem totam floridam & du-
 mosam Magnæ Ritæ: ibi animatum Calvarium
 Divæ à Monte Falco: supra Libanos incisos pal-
 marum: subtus, floridas valles liliorum: alibi
 sylvas Rosarum, Heliotropiorum, Myrrharum
 in immensum excretarum. Vos dein, si valetis,
 opponite sacrosanctis & fidelibus oraculis Sum-
 morum Pontificum, qui ob Excellentiam & nu-
 merum Beatorum obtupefacti, dignati sunt Or-
 dinem Nostrum; Ordinem secundum Sancto-
 rum pronuntiare: Ordinem ad enutriendam &
 defendendam Romanam Fidem enatum: Ordi-
 nem semper decore & observantiâ floridum: Or-
 dinem æquè ac alios semper Divino cultui addi-
 ctissimum: Ordinem denique (totum edicam,
 nihil hic ex meo edicturus) qui tanquam primæ
 altitudinis cœlum totum luminibus exornatum
 in gravioribus & atrocioribus pugnis tuitus est
 diversis temporibus, fulsitque Romanam Fidem.

*-ex Possesi-
 no, ex Bul-
 lis Joan.
 XXI. Bon-
 nisatij IX.
 Martini V.
 Alexan-
 dri VII.*

Sed quia elogia aded excelsa, & oracula aded
 Sancta non decebat cœcè Vaticano à Tripode
 prodire: juvat hic à capite exordiri, vel saltem in

ex Archivio
Spoleitano

cortice motiva referre, ob quæ ad exaltandum
tam sublimibus laudibus minimam hanc Reli-
gionem, atque temporibus tam felicibus Summi
poterant adduci Pontifices. *Absit* (est Bonifa-
cius IX. ad Comitata Generalia Aquilæ cele-
brata exarans) *absit, ne quid in gloriam vestram,*
quæ velut inestimabilis altitudinis firmamen-
tum, quod multiplici syderum luce coruscans Uni-
versalem Ecclesiam diversis temporibus illustravit,
redundet. absit. & dicere voluit Pontifex : benè
in comperto mihi est, non tantùm Vestrum Au-
gustinum tanquam Ecclesiæ fulgidissimum so-
lem lucis suæ telis chymeras protrivisse hææseos;
sed etiam Ordinem Vestrum primæ altitudinis
extare cœlum, *altitudinis firmamentum*, quod
undique luminibus variegatum diversis tem-
poribus defendit & suffulcit fidem Romanam,
id conspicio, idque orbi declaro; *illustravit*,
dum Ecclesiam Africanam totam laceram & dif-
cissam à Donatistarum Schismate, à belluis Pe-
lagianorum Arianorum, Manihæorum, Priscil-
lianistarum consolidavit; catenisque ac nexibus
perfidix exsolutam, aureis compedibus Petri &
Christi obedientix alligavit. *Illustravit*, dum
fugiendo patrias crudeles oras in Europæ deser-
ta Numidiæ deserta transtulit, ac fecundando li-
lij cedrique adinstar solitudinem, Eremum in

cœli coloniam, & cœlum in coloniam Eremi
 convertit. *Illustravit*, dum jussus ab Eremo
 in Urbes migrare, absque Potentatum fa-
 vore, absque Principum adhæsione, quin
 sæpius ad æmulum despectum, ad Magna-
 tûm oppositionem, ad Tribunalium contra-
 rietatem, Erebi adversus assultus, erexit su-
 pra bis mille fortissimas Monasteriorum muni-
 tiones, quâve utilitate, quôve fructu? cum
 eam non lateat, enarret Ecclesia. *Illustravit*, ex Sabellio
Bembo, &
alijs.
 dùm Europæis in cordibus excitando quasi mor-
 tuum & extinctum Fidei Catholicæ fervorem,
 Generalibus in Synodis Viennensi, Lugdunen-
 si, Constantiensi, Florentina, Lateranensi, Tri-
 dentina convicit, vicit, prostravit integram er-
 rorum Babiloniam, Ecclesiâque universam
 à male enatis, ac falsis expurgavit doctrinis. *Il-
 lustravit*, dùm in crudelioribus perfidiæ moti-
 bus, sibi sub oculis vidit (heu intuitum crude-
 lem!) ad defendendam Romanam Fidem depo-
 pulari Monasteria, Tempa incendi, trucidari
 Sacerdotes, & tamen hostis semper juratus in
 Christi & veritatis hostes, nunc in Italia sese Gi-
 bellinorum furori opposuit: nunc in Gallia hæ- ex Sario.
 reses impij Calvinii detexit: nunc in Hispania
 æneum objecit pectus Saracenorum ferro: nunc
 in Hibernia Henrici Octavi domuit superbiam:

nunc in Bohemia damnavit hæresim feri Wiclef-
fi : nunc in Germania sustinuit & defendit Petri
Claves, ac quaquaversum Victorias collegit.
Illustravit, dùm accensæ à forensibus, civilibus-
que disidijs tot venustæ Italiæ Urbes Florentia,
Senæ, Perusia, Mutina, Firmum, Bononia, ad
nostrorum ignem, triennialem extinxerunt discor-
diæ ignem, ac exitu tam felici, quod crudelia &
antiqua odia inter Ducem tunc Mediolanensem
Sfortiam, & Rempublicam Venetam, quæ ne-
que Cæsar, neque Pontifices, neque Principes
ac unâ omnes Europæ Coronæ sedare value-
runt, sedaverit (sunt verba Pij II.) simplex qui-
dam Frater Simonetus à Camerino. *Illustravit*,
& si hic Vobis edicerem, quod sub Urbano II. &
Calixto sine Nobis Terra Sancta recuperata non
fuerit : quod non obsistentibus Nobis unâ cum
Bavaria Inferiorem Palatinatum Lutherus infe-
cisset : quod sine Doctissimo Seripando non po-
tuerit nec inchoari, nec terminari Concilium
Tridentinum : quod sine Alexio à Meneses Pa-
tres Societatis Jesu in Æthiopiam non transive-
rint : quod Nos tamen, Nos soli fuerimus pri-
mi ad plantandam in Indijs Crucem : Nos primi
ad Insulas Philippinas detegendas : Nos primi
ad Baptismate abluendam Provinciam Sanctæ
Fidei : Nos primi Mechaacani, Nos primi Quit-

ex Pio II.
ad annum
1430.

ti, primi Chili, primi Peruvij; minimè hic memorias à vero diffitas effarer. Ast adhuc ampliora adsunt: non solum Ordo Noster primus extitit qui in Indijs Fidem plantaret, sed & primus qui & plura est perpeffus, primus qui alijs abundantius laboravit, primus qui præ alijs uberius collegit, dum minori quam quinquaginta annorum spatio mille trecentos & ultra Martyres Cœlo inferuit, duodecim convertit Regna, decem Coronas Vaticano tributarias submitit, brevissimoque tempore Mindanaum, Moluccæ, Philippinæ ac alia vasta Regna vix unum solum & occultum Idololatram habuère, dum tamen antequam ea ab Andrea ab Urnadeta, ac Alphonso à Vera Cruce inventa fuissent, neque unum habuère Catholicum. Verùm plura edicam, parùm fuisset, quod hæc infima Religio Evangelium in America evulgasset, nisi dein in Europa intactam servasset Fidem: parum si procul triumphantem eduxisset Christi Gregem, & à suo proprio ovili, Româ videlicet belluas non expulisset. Ita est: Zelo semper hæreditario flagrat Eremitarum Ordo Petri Cathedram illustrandi & defendendi, proinde quantum omni tempore, omni in angulo Spiritu, valore ac intelligentiâ polluit, totum semper in tutelam & honorem Fidei consecravit. Testem hujus appello

*ex Crescentio, macedo
Bayerlinck
& alijs*

*ex Patro
Hæro Jesu
uita Patres
Ordinis ad
annum
1520. Ame-
ricâ navi-
gant. Ita &
Crescentius*

pello Italiam, quando in ingressu Bavari Romam, rebellantibus sese Provincijs, Civitatibus, fenatu ipsisque Romanis collibus Romæ corruentibus; *Solus Ordo Eremitarum Italiâ rebellante, desciscente Clero, deficiente Urbe in Fide perstitit, & Danielis more in ore leonum observavit decreta Pontificum.* Testem appello Romam in qua Bonaventura Patavinus, Murus, & invictissima Ecclesiæ Columnatela inter, hastas, & Cruces honorem fulciens Clavium, impetum tyrannorum domuit, & coronatus potius quam sua in nece sepultus, Ostro cruoris, Ostrum honoravit Latinum, purpuramque Martyrio exornavit. Testem appello Germaniam, in qua infamis Zuinglius omnes Catholicos Doctores ad feram provocans pugnam omnibusque (ò duram calamitatem!) hanc recusantibus, solus in campum prodijt Conradus Tregonius, ostendens, quod si hæresis in Zuinglio efferret gigantes, etiam Eremus Augustiniana in Conrado nutriret Davides ad prosterndas hydræ cervices. Testem appello Oecumenicum Constantiense Concilium, in quo Joannes à Zacharia terror Hussitarum conturbans, commovens, protegens omnia Cades deserta, se ipsum in eximiam obtulit ad flammam victimam quatenus impius Joannes Hufs ad eas dampnaretur: egitque ut

ex Surio
in Comen-
sarijs.

men-

mendax appareret fama Scævola, qui suæ manûs combustione ignem extinxit latinum. Testes appello Imperiales WORMATIÆ ac Ratisbonæ est Græci-
na in Voce
turturis. congressus in quibus Joannes Hoffmaisterus, præsentibus Electoribus Statuum Cæsareorum, universæque Germaniæ, ad duellum evocans infamem Apostatam Lutherum, subjecta conquassavit malignantium, ostenditque maledicis, quod idem cœlum, quod draco suâ inficiebat caudâ, novi fulcirent Michaëles. Testem appello Tridentinum in quo Doctissimus Seripandus Calamus, absque adulatione, & Lingua omnium, *ex tempore* reposuit & respondit centum argumentis à Novatoribus Synodo objectis: & quia plus temporis ad respondendum Patres postulabant, ipse totus nobili irâ ac ardore succensus exclamavit: *absit quod Ecclesia Dei indigeat tempore ad confutandos hæreticos.* Testem appello Universum Belgium, in quo Germaniæ Tullius Ernestus Gandavensis prælia Dei prælians è pulpitis frequentèr protestantium Sophismatibus respondebat, & duplicis manûs Aoddes, unâ reparabat Templum, & alterâ Alophilos destruebat. Testes appello remotiores & inhumaniores orientis oras in quibus Alvarus à Jesu belli Præfectus declaratus, Cruce in læva, & gladio in dextera prostravit, vicit, ac demolitus est

Cal-

Calvinistarum turbam, ostenditque verissimis probationibus, quod non à gladio, aut à Cruce, atque à Venerabili Nomine Jesu palma sit expectanda.

Ast quorsum aded extra Europam, extra solem ac diem vagis efferor cogitationibus? cur in æquoribus Africæ ac Indiarum emendico palmas, & indigno silentio ingratus Patriæ, ingratus mihi ipsi domesticas ac proprias prætereo? sustinente igitur, ut ultro in argumento progrediens extraneas memorias cum illis Nostræ Herurixæ confundam, & unicam saltem hic rememorem, quam percipientes, nisi cor vestrum præ teneritudine finditur, aut obstupefacti à casu, admirationem non excitatis, dicere haud vereor; humanitatis sensum nequaquam in vobis reperiri.

Perurebant Metropolitim, totamque Senensem Spartam hæreticalia Zizania unius cujusdam, an hominis, an bellux, ignoro, cujus etiam nomen referre est ignominia, Francisci Porcarij: infelicia pervenere nova temporum suorum, harumque florentissimarum Athenarum Platoni Paulo Veneto: & an ad enascens venenum nobili ex candescens irâ exhorruerit, exarserit, doluerit? quem non latet, edisserat; tentavit equidem primis assaultibus correctione, & precibus

cibus horridam emolire belluam; ast flamma jam
nimium excreverat, nimiùmque induruerat a-
spis: quod ergo medium creditis tunc attulisse
Paulum ad prosternendum & convincendum
superbum & omnibus invincibilem Porcarium?
Eja intueamini Vos Eum ab Astris, & abscondi-
ti sub Throno vestras quo magè valetis pupillas
detegite ò Seraphim! tantùm siquidem Vestra
dignus est admiratione. provocavit Doctissimus
Paulus litterarium ad duellum perfidum Porca-
rium, hactamen cum conditione, ut qui eorum
coram Judicibus in respondendo defecisset, pub-
lico in foro, tanquam Sacrilegij reus flammis de-
voveretur, ac cremaretur. Ambo sese ad præ-
lium hætenùs inauditum toto *Spetante Patrum*
Senatu, accinxêre: breviorique tempore, quam
hæc edixi, Paulus Venetus triumphans venit,
vicit, non vidit Porcarium, unòque tantum con-
flictu à luto Porcarij senas extraxit: se ipsum ab
ignis tormento eripuit, ac Fidem Romanam op-
probrio subduxit. O victoriam exclamabo,
æternâ memoriâ semper dignam! ò memorias,
exclamabo, illo tantum dignas, qui eas reporta-
vit! ò *victoria*, dicam cum Tullio, *omni memo-*
ria dignior, quâ nec suavius unquam nec fortius,
nec præstantius potest audiri! Vos interim AA!
quid dicitis? & quid Paulus Venetus sub tyran-

nis non e gisset, si tanta pro fide hic inter nos est operatus? Legi profectò fortitudinem (si digna sit fortitudo censerì) Torquati, Curtij, Brutij, Leonidis, ac mille aliorum, qui publicum ob bonum (dicam meliùs) ob Philautiam sui- que ipsius amorem, ærarium, cruorem, & vitam tyranno obtulerunt ferro: ast de eo, qui ut Meus Heros, qui ut Paulus Venetus nec obstrictus, nec quæsitus, nec jussus suâ se sponte ad moriendum obtulisset, & ad moriendum tantum pro Christo, nec unquam legi, nec eum conspexi.

Diu hæsimus in meridie, in progressibus videlicet hujus magnæ silvæ, & benè, etsi seriùs, adverto, quod dum in singulis detinemur, non servemus præcepta dicendi. Verùm enim verò quid faciendum? nam si ad unum concelebrandum facinus progredior, mille alia prætereo, unum si amplector, multa elabuntur: rapidi proinde ad instar fluminis omnia quidem amplectentis, ast nihil fecundantis, & ego quoque omnia amplectendo absque anteriori virium mearum perpenditione, aliqua enumerò, aliqua confundo, meque, quod nihil dixerim, reflecto, sed tamen Vos mihi suggerite AA! & *quæ certissima est conjectura, res ipsas interrogate.* Perlegite Vosmetipsi Annales, & dein pro nostra fide edicite, quid gloriæ,
quid

quid pietatis, quid ueræ scientiæ alijs in Religionibus effloruit, quod in hac non fuit; aut ab ipsa in alias, utpotè tanquam à capite & antiquiore non profuxit? Et quid ei Romani defuere Sacri Collegij Purpurati? defuere Archi-Episcopi Toletani? Venetiarum defuere Patriarchæ, Senatores Carthaginenses, Imperatorum Secretarij, Principum Legati, Moderatores Regnorum, Fundatores Religionum, Sacrorum Conciliorum Præfides?

Minimè hic ego ad obscurandas alienas glorias indicis medio provinciam assumpsi: loquatur tamen quodcumque libet, ac si valet sese opponat perfidia, loquatur, & dicat ipsa, cui magis, quam Philippo Bergomenfi, aut Panvino sit obstricta Historia? dicat, cui magis, quam Billio, Dulciato, aut Calepino sint Artes Liberales obligatæ? dicat, cui magis præ Jorchio, Alberto à Saxonia, Martino Radensi, ac Calancha mathematicæ scientiæ teneantur? Nobis pro Rivio, Ficino, Djonyfio à Burgo Montaltio, ac Bernardo Tolofano est devincta Poëfis. Nobis pro Alberto Patavino, Marianno à Genazano, Francisco à Castro viridi, Brandolino à Florentia, Fonseca, Valderama, ac Hurtado Ars Oratoria. Nobis pro Alphonfo à Vera Cruce, ac Paulo à Venetijs, Dialectica; pro Augu-

E 2

stino

ftino Anconitano ac Novello Juris prudentia :
ac pro Jacobo à Valentia, Simone à Caffia &
Urbinate, Scriptura. Noftri fuère Alcuinus Ca-
roli Magni Secretarius : Nofter Aurelius Caf-
fiodorus honor & decus Togæ : Nofter Guilel-
mus Durantes Sacrorum Rituum corona : No-
fter Jacobus à Tolofa vocatus Magnus : nofter
Felix à Prato : nofter Henricus ab Urimaria : no-
fter Dionyfius Vasquez dictus oraculum Ponti-
ficum ; totque alia oracula, quot Scriptores : no-
ftri fuère magna illa lumina quæ direxere Sorbo-
nam : noftri Michaëi à Massa, Gerardus à Senis,
Alphonfus à Vargas, Joannes à Lana, Thomas
ab Argentina, Alexander à Sancto Elpidio, Ja-
cobus à Viterbio, & centum alij Columnæ om-
nes excelsæ, quæ ignem & nubem fapientix &
humilitatis evomentes inclytam illã suffullerunt
Academiam, quæ femper extitit fapientix De-
lubrum. Quid verò penes ediferam de illis, qui
quafi generosæ aquilæ ima contemnentes *ma-
gnis alis, multisque plumis* primi fefe evexerunt
ad detegendos venustos virtutis colles, fapient-
temque posteritatem fuorum magnorum lumi-
num ductu edocentes vias veri per ignotam fe-
mitam ad apicem direxerunt montis, & fructus
Cedri diviferunt? Tales fuère bini illi Veterani
Sapientix Magiftri Ægidius Romanus dictus
Fun.

Fundamentalis, & Gregorius Ariminensis, ille,
 quo (nisi falsæ sint memoriæ gravis Sabellici)
 nullus post Divum Patrem Augustinum nec
 melius, nec uberius scripsit: iste, qui gloria
 & corona Nominalium scholæ, dignus fuit ab
 Universitate Sorbonica Nomine *Authentici* deco-
 rari, quia *nullus Academiæ* (excerpti hæc à bo-
 no Auctore) *auctoritati Gregorij, nullus unquam*
refragabatur, Tales fuere Tubæ illæ Evangelij,
 Simon à Cassia, Sanctus à Cora, Hermanus Ha-
 lensis, Alphonfus ab Orofco, qui omnes impetra-
 tâ ab æthere sapientiâ auditi tantùm tono vocum
 suarum depopulabantur nemora Cades, & Tem-
 plum Neophytis turbis replebant. Tales fuere
 Philippus à Mantua, Hugolinus ab Urbe Veteri,
 Alphonfus à Corduba, Nicolaus à Fabriano, A-
 lexander à saxo ferrato, de quibus, si cum docto
 Volatterano edicerem, quod tunc nec Italia pa-
 res ijs, nec superiores conspexerit, haud rem à ve-
 rodissitam proferrem. Tales denique fuere Ægi-
 dius Pisauriensis, Deodatus Senensis, Ambrosius
 Neapolitanus, Periera, Peraltus, Stradella, Fon-
 tana, Solera, Ricardottus si minus noti, haud mi-
 nus facundi; & si omnium sint extinctæ Memo-
 riæ, numerum præ omnibus augebit Ægidius Vi-
 terbiensis, de quo Sabellicus & Bembus Cardina-
 les summæ æstimationis & iudicij, uti Orbi est in

ex
Petrarcha,
Angelo Fol-
tiano,
Pontano,
Volatterano,
Sixto Se-
nenfi,
Pico *Mi-*
randulano,
& alijs.

comperto, veriti non sunt asserere: quod si omnes
 pulchriores scientiæ & Bibliothecæ in cineres re-
 ductæ fuissent, Uno in Ægidio Viterbiensi univer-
 sâ reperiri potuissent. Quid ultra edicam? si om-
 ne principium sit finis & causa sui causati, atque
 idem omne ens redit ad finem & principium un-
 de prodijt, & cum nostri fuerint Magni illi, qui in
 famosis scholis Sorbonæ Papiæ, Bononiæ, Co-
 mimbricæ, Valentia, Duaci, Viennæ, Mexici pri-
 mi docuerunt scientias, non hîc asserere pertime-
 sco: quod quantum hodie æstimationis ac Lucis
 Liberalibus inest Artibus, totum in Ordinem
 Nostrum tanquam in tanti boni causam ac prin-
 cipium sit refundendum. Et tamen, perennent
 semper Augustinianæ Memorix! vel ad melius
 dicendum, perennent tantum Victoriæ Numi-
 nis Exercituum! non hîc hæserunt Magnitudi-
 nes: quot Ordines Regulares, Mendicantes, E-
 questres, Callatravæ, Melitenses, & quot post
 Nostrum in Ecclesia resplenduerunt omnes ab
 ipso, utpotè ab antiquiori *regulam paucis excep-*
tis, & præcepta vivendi sumpserunt. Igitur si glo-
 ria fontis sint flumina ab eo scaturientia: si gloria
 Matris sint filij ex ea geniti, *quantæ hujus Religi-*
onis sunt gloriæ, quæ tantorum Filiorum, quot
 videlicet sunt Sancti aded sublimes, *sapientia &*
Devotione letatur?

Ordines
 supra 29.
 qui Regu-
 lum Augu-
 stinianam
 professi sunt
 ex Possivi-
 no,

Eten, ut sensim se se Vobis AA! ad conspiciendum præbent alti progressus & Magnitudines spatiosi hujus maris, quantumcunque nimis perspiciam, quod profundum non detexerim, *quamvis multos evaserim sinus*. Verùm, quid mihi agendum? expers, ut audistis, in copia aded felici ingenio, ac luminibus, huc atque illuc absque regula & ductore excurro, & incauti more nauticuli, qui quocunque prospicit, offendicula veretur, pariter & ego ad quamcunque flecto partem alios ac alios intueor scopulos, meque denuò in littore reperio. Exaravit Plinius, quod qui exoptabat pleniores ac fideliores Orbis Romani notitias, minimè auditui credere deberet, sed si poterat, solus proprijs observare oculis situs & confiniâ Provinciarum, & sanè de se ipso loquens Divus Hieronymus asserit, quod nequaquam antea studio litterarum incubuerit, nisi postquam erudito oculo ac visu universam perlustravit Palæstinæ Provinciam: *antequam provinciam circumirem* (suo Rogatiano scripsit) *quam universæ Christi Ecclesiæ sonant*.

Ethem! si hìc ego ut Xerxes ascendere possem ad Athi cacumina super excelsam turrim, ac inde unam post aliam evocare Augustinianas Provincias ad enarrandum proprio idomate Memorias, & portenta Nostrorum! benè prævideo, quod

quod actæ à jubilo unacùm stupore admiratio-
nem ingererent; sed in materia aded uberi *in ipso*
conatu ultra vires ausa succumbunt, quantoque
majus fuerit quod dicendum est, tantò magis obrui-
tur, qui magnitudinem rerum verbis non potest ex-
plicare. Attamen ut JESUS Sidrach non valens
Gentis suæ victorias in compendio restringere,
cathalogum tantùm eorum retexuit, *qui in*
diebus suis habentur in Laudibus quatenus ab ijs
arguere valeret Lector Gloriam & magnitudi-
nem Hebræorum: sic quoque & ego transcur-
rendo quid magni quid heroici Nostri egère, eo-
rundem Nominum solùm umbram insinuabo
Vestro derelinquens judicio, quod & discursu &
tempore nequeo comprehendere. Ego (hic tota
lugubris, infertis que collo ac pedibus Wandali-
cis Æthiopicisque catenis ad dicendum exordire-
tur Africa (ego floridius semel Ecclesiæ Viridari-
um, liliùmque fragrantius Venustæ Augustinia-
næ Eremi, nunc lachrymabili caras trophe erro-
rum tantùm effecta Lerna, ego inquam Magistra
ac Parens extiti illius ingeniorum Aquilæ, quæ
alias meis in regionibus semper Ecclesiæ regene-
rans, conspexit novus Evangelij Abraham sese
rore benedictionis sanctorum omnium irrigari,
& diffundens à mari ad mare eximia suæ lucis se-
mina in uberi suorum Natorum messe suspexit

stel-

stellas cœli, dum rectè stellarum adinstar filij ip-
 sius in me resplenduerunt, & ego ut stellas haud
 potis sum eos enumerare: utinam incultum me-
 um idoma ac barbaries exaudirentur! audiretis
 sanè, tunc haud rariora monstra visa fuisset in Ec-
 clesia, neque Ratim Petri majores lampades ag-
 novisset. Sum tamen Africa, & etsi illachrymer,
 extiti secunda sanctorum Parens, atque ad me
 unicam licet hostem suis in tribulationibus & ne-
 cessitatibus vicina recurrebat Italia, tunc etenim,
 omni amoto dubio, in me sapientia residebat, &
 Veritas effabatur. In me jucundæ Memorix,
 sed mei doloris tormentum! etiamnum peren-
 nant Carthaginis, & Milevis: hinc sanctissimus
 Patriarcha adversus Faustum disputabat: ibi Ali-
 pius & Possidius è cathedris fulminabant: hinc ^{ex Flavio}
 crudelem adversus Hunericum septem depug- _{Dextro}
 narunt Pugiles: ibi Evodius, Parthemius, Seve-
 rinus, ac Gaudiosus floruerunt: hinc erigebantur
 sanctuaria Trabacense, ac Tagastense: hinc Hip-
 pon; hinc Bigue: hinc Calama: hinc denique littera-
 torum Athenæ: hinc doctiorum Academia: hinc
 docti religiosiores: quoadusque ejecta à me cum
 Fide Religio, utpotè ab indigna, Eremus paritèr
 excessit Augustiniana, ast aded felici exilio, quod
ut Judaica persecutio plurimum Ecclesie profuit,
& fidem seminavit per omnem Mundum, ita &

Wandalica Religionem ac Regulam exaltavit Augustinianam.

Et ego, triginta & ultra vocum repercussione desuper Appenini juga, triumphans ediceret Europa, ego inquam apricioribus in oris Parthenopes, Hetruriæ, Germaniæ, Hispaniæ, ac Galliæ profugos tunc Magni Augustini Natos suscepi, quamtúmque mihi antea damni, ac terroris exercitus nunquam devicti & feri Africani attulerant, tantundem penes solatij ab hoc invicto & pugnaci agmine recepi. Trophæa sui ausûs sunt universa Hirlandiæ insula à Magno Patricio baptizata; Scotia à Palladio; à Germano Anglia: & à Severino Pannonia. Trophæa sunt sanctuaria Neridiana, Benchana, Jurana, Lerinensia, Agena, Sislana, quorum minimum est luminosum æther Salamanticense, de quo fert fama: quod post obitum Joannis à sancto Facundo semper in eo habitaverint & floruerint Beati. Trophæa sunt synagogæ malignantium prostratæ. Trophæa sunt statux honorum in Academijs erectæ. Trophæa sunt devicti & exusti errores hæreseos, quæ ad conspectum tantùm horum invictissimorum fortium bellatorum meis excessit è Regnis, ac suo cum viru disrupta antiquas in paludes sese abdidit. Ita universæ una eloqui voce possent triginta quinque amplæ Provinciæ quæ
mea

mea coronant Regna, perciperetis perspicuè,
quod quantum unquam honoris & gloriæ Afri-
canæ Eremitæ inerat, tantundem in me fuisse col-
lectum, atque in me unica recuperasse quantum
in Africa amiserat. Sed quæ admiratio? natus est
in Africa Magnus Augustinus, sed in Italia Fidei
est renatus: obiit in Africa, sed in Europa etiam
num suo in Tumulo vivit, ac è tumulo etiam se-
pultus eximij sui ardoris lucra & reliquias effun-
dit.

Memorias adhuc venustiores præbere ego
possum, diceret Asia, ubi Eremitæ Augustiniana
tanquam hortus voluptatis meæ telluris fragran-
tiam aureis exornavit malis, unumque Paradi-
sum alteri copulavit. Venerê ad me ex Europa
Simon Morales, Antonius à Govea, Andreas ab
Urnadetta, ac Alphonsus à Vera-cruce, qui verè
Angeli veloces omne irrigando virgultum om-
nemque scopulum, malè enatam & serpentem
paulatim eradicavêre & extinxêre labruscâ, me-
que in Vineam Engaddi convertêre. Ipsius meæ
obstrictæ sunt Ecclesiæ: ipsius Malabaribus Provin-
ciæ: ipsius Magor: ipsius Moluchæ ac Philippinæ:
ipsius Cinceum: ipsius Comorinum & Soccotorra:
ipsius Armutia & Bambassa: ipsius Bengalla,
Quiola, Gao, Sinæ, Pati, Malaccha. Quid ultra
proferam? quantum Ganges in me sese extendit,

quantum Tigris, quantum Euphrates, ipsi cuncta in circuitu paradisiacis humectarunt Missionibus, atque in ubertate aded beata, quod credebam, antea mihi defuturas vires, quam ipsis fortitudinem, aut nemoribus meis patibula, quam ipsis patientiam. Ipsi omnimodè vicerè, meum tamen solumodò lucrum extitit, dum duodecim mea Regna ab ægyptiacis tenebris Nestorij ac Machumetis ad Floridam terram Gessen transivère, & ego velut drachma Evangelicæ mulieris jam amissa, eorúmque dein luce reperta in Gremio Ecclesiæ recumbo.

Hoc tamen etiamnum nihilum est, Regiones Orbis penes exclamarent, ubi bellatrix hæc acies per cruoris & ignis æquor explicans ad ventos carbasa & spes ad Deum *ascendit mare in navibus & fecit operationes in aquis multis*. Hic adhuc clara sunt nomina Joannis Estatij, Didaci ab Herrera, Andreæ à Salazzar, Georgij à Rosa, Alphonfi à Vera-cruce, qui Mexici, Peruvix, Chili, Quitti, & Mechoacani desolando Idololatricam, erigendo Religionem, proterendo infidelitatem antiquas repararunt ruinas, vitarunt præfentes, & adeptione ac lucro unius orbis id recuperarunt Ecclesiæ, quod Germaniæ Draco in Europa destruere conabatur. Victrices adhuc germinant palmæ Didaci ab Ortiz Peruvix Pro-

to-

to Martyris, Georgij ab Avila, Augustini Co-
 ronæ, Joannis Ximenez, Petri à Zunica, ac Al-
 phonfi Borgiæ, qui in illo novo amplissimo mun-
 do mundum neophytarum generantes palma-
 rum, sanguineis confirmarunt probationibus,
 quod de Augustino ejú que filijs tunc loquere-
 tur Isaias : & *ædificabunt deserta à seculo, & rui-
 nas antiquas erigent, & instaurabunt civitates de-
 sertas dissipatas in generationem, & generationem.*
 Non igitur fuit partialitas : fuit justitia, fuit reli-
 gio, quod ille religiosissimus Cyrus, ac unâ Ze-
 losissimus Religiosorum Promotor Magnus Ca-
 rolus Quintus, auditis perceptisque palmis ex
 Indijs à Nostris relatis, Regio diplomate Provin-
 ciarum Præfectis ordinaverit, quatenus ubicun-
 que opus foret publicis erigerentur sumptibus
 Monasteria & Collegia Ordinis, addens, quod
pro messe aded in clyta Augustinianos sæpè delege-
rat, quia bujusmodi viros invenerat pecuniæ mi-
nus avidos, & bumilitatis magis amantes. Insu-
 læ denud omnes, & Europæ Regna compare-
 bunt, & edicent : non extitisse in Hispania, Gal-
 lia, Italia Eremitorium, in quo aureis illis sæcu-
 lis Donati à Numidia, Guilelmi ab Aquitania,
 Joannis Boni à Mantua non florisset solitudo,
 atque iterum è cælo primigenia ad nos non des-
 cendisset innocentia. Eximium sequentur trium-

*en Bona-
 ventura
 Sallines
 pud Brulli-
 um l. 4.*

phum Provinciæ Ultramontanæ; Hungaria suum proferet Vitum, Polonia suum dabit Isaïam, Bavaria suum Fridericum, suum Jordanum Saxonia, Cannariæ suum Thaddæum, suum Montojam Portugallia, suum Støreum Anglia *Viros omnes misericordiæ*, quorum meritis post Deum & Pontifices debet Europa primam illam magnam Unionem, quæ tunc tantum gloriæ ac fructûs Ecclesiæ attulit, & quâ mediante sese deinde aded in Indijs, in Brasilia, in Æthiopia Eremi Colonix diffuderunt. Nihil conspexit, reponet Terræ Sanctæ Provincia, qui in obsidione Rhodi & Mothonæ, tela inter hastas, accruces bina illa eloquentiæ fulmina Philippum à Penabile ac Nicolaum à Tolentino non fuit intuitus suis magè verbis, quam milites bellicis tormentis impium perterrefacere Mahometem; & post facinora aded conspicua refectos potius à vulneribus, quam lauciatos, desuper victoriosos Turcarum arcus erigere trophæa, suosque signare triumphos. Ignorat quid sit fervor, subdet Portugalliæ Regnum, qui ignitam ardentem animam mei Thomæ non vidit in Marochianis carceribus scholam aperire charitatis, obque atramenti defectum, cruore exarare mysticum volumen ærumnarum sui Jesu, neque sanè unius Dei vulnera meliùs confirmari poterant, quam cruore

ex Jovellino.
Volaterra.
no. Fontana
& alijs.

&

& digito unius alterius Thomæ. Nunquam quid sit admiratio suspexit, subjunget Insulam Hiberniæ, qui ad voces Magni Patritij immobiles permanere non perspexit ætheris Sphæras; utque ipse dein pro totius triumphi coronide idololatrarum stragem prosequeretur, ex undecim continuis diebus unicum fieri diem, solemque præstupore & júbilo per undecim detentum dies eidem pro face famulari. Non audivit, quid Christiana sit constantia, deprædicabit Gallia, qui Namurci admiratus non fuit Andream à Quatiebras cavæ inclusum vivum à Calvinistis longioris & crudelioris necis causâ sensim excoriari: eum tamen ita excoriatum antequam mortuum, nec ullum vel minimum vilitatis præbere inditium, ut ipsi ancipites hærent carnifices, an ferreo illo in pectore cor carneum, an verò corde in carneo anima quædam aurea hospitaretur? Non percepit, quid Christiana sit fortitudo, dicet Hispania, qui in tredecim annorum spatio meorum Pugilum ac Thomæ à sancto Augustino ductu non perspexit octingentos invictissimos Martyres Mantellatos Augustinianos, ne à Fide Dei sui abstraherentur, se ipsos ad flammam offerre, ac ipsis flammis ardentiores, in Japonensium & Barbarorum petris veræ & Catholicæ Fidei ignem succendere. Elevabunt palmas & voces ad Memorias

rias tam beatas uniuersa Flumina & deserta
nostræ pulcherimæ Hesperia, & edicent : id
omne, quod in Hispania, in Germania, in Gallia,
in Belgio ut eximium floruit, refundendum
in ipsam, quæ inuictum & fidele antemurale,
totum Europæ neruum, & Eremitæ gloriam sus-
fulsit. *In omni ore*, exclamabit Sicilia desuper
mæ Hiblæ favos *indulcabitur memoria* mei Au-
gustini, qui calcato mundo ac aulâ, Aulæ Man-
fredi Regis Hetruræ cavernas prætulit, dignus
tunc cum fugit Regno, & nunc dignior Regno,
quia sic benè fugere non ignoravit. Efferet Cam-
pania Zampanum & Guilelmum à Tarlia, istum,
qui Cedri ad instar integros plantavit palmarum
libanos : illum, qui idea originalis, ac ectypon
alterius Francisci atris è carbonibus pro Deo e-
mendicatis lac, & à candidioribus lacte frag-
mentis in confussionem avarorum & tyranno-
rum, cruorem expressit. Celebrabit Picenum
Antonium ab Amandula, Hieronymum Gie-
rarducium, & Jacobum Anconitanum, pri-
mum, qui novus Elias pro suo beneplacito *Ver-
bo Domini cælum continuit* : alium, qui *Superio-
ri suæ signum puritatis efflagitanti*, eleuavit è sa-
rcophago manum : eique fasciculum florum por-
rexit : & tertium, qui extremus constantiæ co-
natus & simulacrum, totus ante mortem scatens

vermibus, hos ut Job eradebat è plagis, eosque iterum in plagas, quod Job non egit, reponebat. Proferet Æmilia Joannem à Lanna Sorbonæ Cathedraliticum tunc verò Bononiæ ad Divum Jacobum Superiorem, qui publicè profcissus, ac in una genarum sauciatus, nobili vindictâ alteram suo percussori præbere non dubitavit, atque id vultu aded hilari, modisque aded divinis, quod illorum temporum homines jurare consueverint (factum quod non edicerem, nisi ab Orbe scriptorum comprobaretur) publicè per Nomen Joannis à Lanna. Efferet Insubria palmas extaticæ à Binalco, Philippi à Parma, Sfortiæ, Turriani: & præ ceteris unicè solum recenset Cherubinum ab Avigliana, Cherubinum talis innocentia, qui è cineribus etiam puritatem exhalans, sacro à cadavere messim liliorum progerminavit, prophetiam illam verificans, quod *ossa sanctorum quasi herba germinabunt, & cognoscetur manus Domini in servis suis.* Aperiet Umbria sepulchra Magnæ Ritæ à Cassia, Petri ab Eugubio, Andreæ à Monte Regali, quorum corpora adhuc spirantia *pubulantia è loco suo post mortem prophetaverunt* flagella & iram Numinis, addetque: signa aded magna, ac portentosa in se facta fuisse, quod si Univerfa Fides ac Mysteria Passionis & Trinitatis oblitterarentur, cuncta in Corde & felle Claræ à

Monte Falco vivis cruoris & amoris characteribus expressa adinvenirentur.

At ubi aded ab Hetruria, ac à Nostra pulcherrima Italia diffitus, Italia inquam, quæ adinstar fulminantis Aquilæ semper Europæ nervum, & Eremi gloriam fulsit, memorias emendico AA! DEUM Immortalem! & quos sanctitatis odores, quas æthereas fragrantias etiam nunc non redolent in Veronica, planities Insubriæ, in Christina Arni oræ, in Guilelmo Pisanæ rupes, in Rita, in Clara, in Clarella, ac in centum alijs Umbriæ valles? Satis est in unicam præcedentium comprobationem edicere de Italia Augustiniana, quod ex duodecim vastis Provincijs quas suo circuitu complectitur, Conventus, specialitèr ex primarijs, in Insubria, Æmilia, Umbria, & Piceno, non reperiatur, qui plurimos sanctos, & Beatos Cælo non pepererit. Et utinam hîc ego spiritum, ad me denudà capite reficiendum, haberem, vel Vos patientiam ad me auscultandum! ostenderem sanè, ex solis fastis Hetruriæ, quæ tamen est Ordinis angulus, præberi mihi campum reeruendi, & requirendi Memorias tam decoras. quod dicere haud verear: si alibi Augustiniana non floruisset Eremus, posset tamen coram pluribus etsi nobilibus, & antiquis familijs vultum detegere, de que
illis

illis & Gloriæ & magnitudinis extolli fertis, quæ hucusque enarravi. Et profectò AA: quis sacræ eloquentiæ torrens hîc cursim magnificabit (nimium dixi) restringet saltem Decora Nobilissimæ hujus Spartæ, cui etsi potiori ex parte ab edacitate temporis plurima sint obtrita: sunt tamen ei adhuc multa adedè eximia, quod audita tantumodò, audientis perterant silentium, & memoriam confundant recensentis? Et quid aliæ habuère Provinciæ, quo Hetruria caruit? vel ad meliùs proferendum: quid aliæ omnes habuère, quod in ipsa, ut in Metropoli & Regina Provinciarum collectum non extitit? Fors hîc defuère Cathedris Lauri, Pulpitis Palmæ, Evangelio Tubæ, Oracula Templo, Ecclesijs Infulæ, Vaticano Candelabra?

Vos in testes advoco ò decora Nobilitatis Lumina! Vos edicite: quoties soli hujus inclyti Monasterij Alumni scandali munitiones prostravêre? quas & quoties pœnitentiæ Ninives erexêre? quot cruoris ebrij ante eorum pedes enses deposuêre? quot in Tempa Divinum cultum introduxêre? quot Foro pacem? Tribunalibus justitiam? sapientiam Academijs? Dicant id, nec adversor, Deodatus, Alexander, Gerardus, & Nicolaus Senensis: dicant, Finus à Pisis, Ambrosius à Florentia, Galganus à Volateris, Augusti-

nus ab Aretio, & Philippus à Monte Politiano, ex quibus alius aureis linguis Generalibus in Concilijs defendit Fidem: alius ignitis calamis hæresum absumpsit chymæras: alius Infulâ exornavit Ecclesiam: alius victricibus puritatis, Martyrij, & doctrinæ palmis Evangelium condecoravit. Verùm quorsum hïc iterum à dicendi ardore abripior? Spiritu, lateribus, ac voce deficio AA!

*Nec mihi si linguæ centum sint, orâque centum
Omnia Sanctorum restringere nomina possum.*

Sic igitur, ut me tempori uniformem, Illiadem prætereo Beatorum: prætereo lilia etsi florentia Hugolini à Cortona, Matthæi à Luciniano, Petri à Camaro, & Antonij à Monticiano; nil eloquor de antiquissimis sanctuarijs Rosiæ: reticeo Tirlum, & S. Leonardum, Vallem asperam, & Montem speculum omnes montes & Urbes refugij: atque ad Te unicam ð Convallis Mambriæ: ad Te ð Visionum Oreb: ad Te ð pulchra Getshemani & Thebais Illiceti meam converto orationem: Tu nobis ð Athletarum Nemus effare quot lilia puritatis tuis in rubis effloruerint? quot mortificationum myrrhæ tua antra sacra verint? quot Lumina Nobilitatis tua in solitudine effulserint? Tibi non aliter ac Voluptatis Horto (nisi sit minor comparatio) quovis tem-

tempore fructus fuêre, neque tuis sub plantis unquam serpentes mortis latitarunt. Tu ad instar novi olympi *familiarius DEO gaudens* propius epotasti manna & antiquorum collium rorem, ac ubi ad montis latera sæpius inundarunt tempestates, corruptellarúmque diluvia, tu semper à fulminibus nimbíisque insons, tranquillitate es fruita. Tu non dispar felicibus plantis tilliæ, quæ, nisi noster mentiatur Augustinus, neque ab æstu, neque à brumæ rigore suam primeginiam unquam amittunt viriditatem, primam severissimam disciplinam semper conservasti, atque ubi alijs in Provincijs tribuli, & spinæ succreverunt, in Te unica effloruit observantia. à Te ò Paradisi Viridarium in quo veri vivunt hortulani vitiorum spinas eradicantes (sunt ipsa verba Vestræ Magnæ Seraphinæ) & virtutum radices plantantes, à Te inquam, copiosæ prodierunt Heroum silvæ: à Te Beati Marescotus, Incontri, Accharigus, Tancredus, & Aggazerus: à Te Gighius, Piccolhomineus, Bandinellus, Regolinus, Petronius, Ugolinus: à Te Spannochius, Balzettus, Salimbenus, Alexandrinus: à Te Landucius, Cigonius, Nutius, Rubbeus, Tantucius, Patritius, Scotus, Binus, & Cerretanus, omnes sydera, quæ Natalium fulgoribus copulantes sanctitatem, Lumina talia Religionis & tam co-

pioſa in Te plantarunt, quod abſque ulla hyper-
boli: unica tantùm Hetruriæ Sylva pluribus præ
integris Provincijs plures Divos produxit. A Te
d'inclÿta fortium turris, & armata choris Sunami-
tis, à Te egreſſi ſunt Religionum Patriarchæ, à
Te Evangelio Apoſtoli, à Te Gentibus Prophe-
tæ, à Te Fidèi Martyres, à Te Eccleſijs Mitrati,
à Te Sorbonæ Magiſtri, à Te Ordini Columnæ,
à Te Cardines Sacro Collegio, ad Te unicam
contemplandi gratiâ tua mirabilia, advenêre Gre-
gorius XII. Martinus V. Eugenius IV. Pius II.
Romani Pontifices, ad Te Archi-Epiſcopi Me-
diolanenſes, Siciliæ Comites, Galiarum Dynaſtæ,
Mantuanæ Duces, ad Te Portugalix ac Lotha-
ringiæ Magnates, qui omnes attracti ac rapti à
myrrharum tuarum odore, elinguem publica-
vêre famam de tuis laudibus effuſam, ac majo-
rem Tuis inclÿtis in Natis ipſâ etiam famâ à ſe
percepta ſanctitatem reperêre. Ad Te tanquam
ad perfectionis Palæſtram profecti ſunt Guilel-
mus ab Aquitania, Franciſcus ab Aſſiſio, Phi-
lippus Benitiſus, Bernardinus Albizeſchus, Ca-
tharina Senenſis, Galganus, Sanſedonius, Bran-
danus, & Columbinus, qui à Tuorum ardore
ſuccenſi hoſpitati ſunt ut Angeli, & dein ut Se-
raphim ſunt egreſſi. Verùm quid eloquor? ve-
nêre ad Te non ſolum ab Europa, ſed ab Africa,

ab

ab Ægipto, à Syria, à Thebaide integræ silvæ,
Divorúmque Colonix: *quæ ubi vulgò cognita
sunt* (sunt unius Purpurati verba) *populi latè
moveri, rem passim vulgare, locum petere, pa-
cem veniamque postulare, ut proverbium esset:
Angeli ad Illices. O Illicetum!* hic igitur læti-
tiæ Lacrymis exclamabo, *verè illicium san-
ctorum!* ò *Silva Sanctorum magis, quam plan-
tarum radicibus virens!* ò *Desertum Cbristi flo-
ribus vernans!* ò *solitudo in qua illi nascuntur la-
pides de quibus in Apocatyphi Civitas Magni
Regis extruitur!* ò *Eremus familiaris DEO
gaudens!* atque Sanctuarij velo totam obtegens
gloriam, solùm edicam, quod aded in sublimi
gradu fervor, solitudo, ac silentium in te florue-
rint, ut ne populorum concursus alicui foret
præjudicio primigeniæ antiquæ observantiæ,
præceperint (res verissima, at & auditu incre-
dibilis) præceperint Tui Superiores sub rigorofo
obedientiæ tenore Divis jam defunctis, ne ultrò
miracula patrarent, magis aureæ illæ Animæ
cum Parente Augustino diligentes observan-
tiam absque miraculis, quam miracula absque
observantia. Quis autem Vobis AA: ad mira-
cula tam excelsa, ad portenta tam sublimia est
sensus? Deum Immortalem! & quot miracu-
la unum tantum complectitur miraculum? mi-

raculum, quod superior ex Zelo quo pro Ordine flagrabat miracula prohibuerit: miraculum, quod Divi jam defuncti huic obtemperaverint præcepto: & miraculum, quod expirato per orbitum superioris dicto præcepto, Sancti ad patranda miracula sint regressi.

Argumentetur nunc itaque cui iudicium suffragatur, & ab uno tantum Hetruriæ angulo dimetiens amplitudinem, splendorem, varietatem quadraginta & plurium Provinciarum magnum hoc Corpus componentium, erigat caput, nobisque referat, num Summi erraverint Pontifices Ordinem Nostrum, Ordinem & Familiam secundam Sanctorum appellantes? referat, num suis in Visionibus decepta fuerit Veronica à Binasco: Beatos Augustinianos excedere in numero aliorum Beatos suspiciens! referat denique, num à verò sapientes illi Scriptores deflexerint, qui cautiore & acuratori oculo veritatem libantes afferere non sunt veriti, *quod omnes ferè ordines huic comparati, appendices videantur istius.*

*Isolanus in
ejus Vita.*

*ex Gene-
brando.*

Ast nimium, nec perpendi, Vobis jam molestus tanta longitudine extiti AA: & tamen etsi opus sit terminatū necdum est perfectum, *multa abscondita sunt majora his*, ac ex hætenus enarratis, solum quod minus est, factum est palam remanente majori etiamnum abscondito,

pau.

pauca enim vidimus operum ejus. Et hic AA. recordor sapientiæ Magni illius hominis de quo exaravit Ecclesiastes, quod postquam sumo cum animo hostiles sustinisset assultus, luamque Civitatem defendisset, *nullus deinceps est recordatus hominis illius pauperis.* Ita est profectò, vixêre, nec dubito, vixere inquam primo illo in fervore Heroes, vixere sapientes, vixere fortes, sed quid? de aureis animabus primam antecedentibus unionem possumus id in veritate asserere, quod de Græcis ante Agamemnonem musa concinuit Horatij

Vixêre fortes ante Agamemnona

Multi sed omnes illachrymabili

Morte carent, quia Vute Sacro.

Et tredecim siquidem sæculis à foundatione Ordinis jam effluxis, quatuor solummodò sæculorum nobis constant memoriæ: ac è recentibus (ò incuriam eas non conscribentium! ò injuriam eas rapientium! ò humilitatem eorum qui Deo integros Eremitæ labores divinæ charitati potius quam hominum existimationi consecrantes, parùm aut nihil scribi de se passi sunt) vix non omnes amissimus. Consolemur tamen AA: ex corde loquor, consolemur inquam, & si non aliud, semel saltem nostras celebremus miseras. *Reliquerunt nomen nostri inclyti Antecessores narrandi lau-*

des eorum, & sunt quorum non est memoria. Exi-
lit mihi cor è pectore, quod quocunque oculus
per deferta & dumeta Africæ prospiciat, aliud
non intueatur quam corpora, & calvarias mar-
tyrum à pedibus idololatrarum protritas, ac unâ
cum ipsorum sepulchris eorumdem pariter Ma-
gnorum Nominum memorias obtritas, *hi sunt
quorum non est memoria.* Intueor pœnitentium
Myrrhas Beati Didaci Oppimensis, Bictrinorum,
Vallehirsutorum, Fabalensium, Rupecaven-
sium, Centumcellarum, Turripalmensium,
qui omnes Paradisi adinstar prima illa in unione
concurrerunt ad efformandum hoc magnum
æther, & *sunt quorum non est memoria.* Circum-
dor undique legionibus Anacoretarum, qui om-
nes extillantes è vertice pedibus, manibusque
myrrham mundo penitens emortui vixerunt, vel
si vixerunt ante *mortem in cœlum rapti* desuper
charitatis currum obierunt antequam obierunt,
& *sunt quorum non est memoria.* Perstringunt
oculorum meorum aciem luminosa millia Vir-
ginum, quæ terrenæ, sed *supra terram* Heliotro-
pio haud dispares post splendorem formosi sui
Phæbi cucurrerunt, & *sunt quorum non est memo-
ria.* Meo se præbent obtutui Oringa à Valle Ar-
ni, voce solem detinens; Jacobus à Cerquetto
ranis silentium indicens; Hieronimus Gerardu-
cius

cius siccus pedibus absque phasello aquas fluminis Ufentis tranfuadans : Germanus Parisiensis cantu flammam extinguens : Jodocus ab Anglia aridis è pumicibus unico nutu aquas eliciens, & *sunt quorum non est memoria.* Conspicio Jacobum ab Herrera, ac Hieronymum à Marino se ipsos tyranno vendere aliorum coemendæ libertatis gratiâ; conspicio integras captivorum urbes ad voces Leonardi catenas frangere : legiones mutorum, coecorum, surdorum, contractorum, febricitantium prodigiosis coram tumultibus Georgij à Veruccio, Clementis ab Auximo, Antonij à Mediolano, Joannis Boni à Mantua, Christianæ ab Aquila pristina vitæ officia reassumere, & *sunt quorum non est memoria.* Conspicio, & illacrymor, sed quid erit? Sepeliat ut ut sit sive ignorantia, sive malitia præstantiores Sanctorum victorias, ac impia oblivione memorias Nostrorum prætereant: Heroes tamen illi, *illi Viri misericordiae* quorum virtutes, *quorum pietates non defuerunt cum semine eorum permanent bona*, sanctitas videlicet & doctrina Filiorum, & *Filij Eorum* ringente perfidia *propter illos in æternum manent.* manent, vivent enim *in ævum Sanctum* Ptholomæus à Venetijs, Simon à Camerino, Joannes Rocchensis, Christianus à Galijs, Joannes Baptista Poggius à Genua, qui plantis

semper novellis sepes Eremiti corroborantes, in hac temporum face aureæ ætatis conservarunt reliquias, & cadentem antiquam observantiam ad primum splendorem revocarunt. Fulgebunt ut stellæ in æternitate Ancherus à Galijs, Guilelmus à Cremona, Bonsemlantes à Patavio, Anselmus à Monte falco, Arnoldus, Ciera, Coqueus, qui perdoctis calamis splendorem solis æquantes Averni adversus ausus & insultus Thronum suffulserunt Petri, & exorientes antiquas chymæras suis in nidis aggredientes, antequam enascerentur, suffocarunt. Florebit ut liliū Antonius à Fano, quia antiqua ac nova disidia inter Pontificem, & Arragoniæ Regem dicendi gratiâ exoluit, & verificans monstruosas falsitates Gallicani Herculis non aureis, ast charitatis vinculis corda devinxit. Atque iterum qua in abyssu & spontè & ultrò volutor? *suspice cælum*, de filijs Magni Augustini dicam, quod de successoribus Abrahæ ipsum protulit Numen: *suspice cælum, & numera stellas si potes?* Intuere ibi prima inter lumina Joañem à Spelunca, intuere Avitum à Fano, Hertinodum Gothum, Franciscum ab Orvietto, Antonium à Ravenna, Ambrosium à Florentia, ac Lupum à Suriano. *Majora*, intuere decem Generales Ordinis Beatos: sexcentos & ultra sanctorum cathalogo adscriptos

tos : legiones aliaquæ millia Beatorum Aureolâ decoros. *Majora* , intuere quatuordecim sacri Colegij Purpuratos Patres: viginti quatuor inter oratores & Legatos Principum: quadringentos & supra scriptores: trecentos Infulâ Pallioque redimitos. *Majora suspice*, intuere penes quatuor Imperialia sceptrâ, viginti septem Diademata Regum, Togas, Cruces, Ducalia sfirmata, quorum Eremitæ inter Lanâs fulgidius emicuit Ostrum. *Majora suspice*, en inibi Beatum Joannem ab Austria, Amadeum à Sabaudia, Georgium à Rosa, Stephanum Comitem Auernatem, unum Candidæ Ducem , unumque Sfortiam à Cottoniola. *Majora suspice* , intuere Radegundim Reginam Galliæ, Antonium Apamiarum, Hartuagum Gotthorum, Honoratum Nicomediæ, Sebaldum Daciæ, Jodocum Angliæ, Ultanum, Fulanum, Furseum , Ægidiûmque Atheniensem omnes Sanctos & omnes Reges. *Majora bis, suspice cœlum*, intuere Monachos Caprariæ, Sardinia, Numidiæ, imò Monachos omnes Affricæ, qui solo numero stellis cœli æquari possent, cœlumque Beatorum efformare. *Majora suspice*, supra bis mille quingentos sanctissimos Martyres sub Wandalistrucidatos: decem millia Europæis in Regnis Northmandorum furori sacratos: non-gentos unicâ tantum die in famoso Benchenfi

Con-

Conventu : quingentos in Nobilissimo Lirinensi
Sanctuario : ducentos in Londinensi : *Majora* ,
numera denique , si vales , millia in Germania
exusta ab Huffitis ; in Hispania ab Æthiopibus :
in Gallia ab Hugonottis : in Arabia à Mahume-
tans. *Majora* ,numera legiones Novi orbis, Per-
siaz, Guinez, Chinarum, Peruvij, Goæ, Jappo-
niae ac Mindanai. *Majora* ,numera illos Scotiaz
& Hiberniaz sub Henrico ;numera illos Belgij,
Bohemiaz, & Hungariae. *Majora* ,numera tan-
dem illos Marochij, Bengallae, Chongij, Armutij,
Georgiaz, Juliaz Cæsareae, Tunesis, Philippina-
rum, Moscoviaz, & illos quoque quos prætedio
præterire oportet, & postquam omnes enumera-
veris dic, & in veritate dices ; *quod multa abscon-
dita sint majora his, quasi vidissemus, arbitror,
non posset totus mundus capere.*

*Admonet me & temporis & loci ratio, & re-
verentia Auditorum, ut finem dicendi faciam,
quamquam tam pauca dixerim, & tam multa
restent. Ast quia semper proprium fuit humanæ
malitiae odio habere præsentia, Laudare præterita,
neque deerit, qui cœcè tot inter caligando lumi-
na quæ nostram ditarunt ætatem laudet equidem
memorias, & magnitudines Eremitarum antiquarum, sed
Nostræ dein ut steriles tantundem reprobet, ex-
pedit hic postremam à Vobis implorare attentio-*

nem

nem AA: ac coram omnibus protestari, me esse hominem incertæ fidei, nisi breviter & quidem clarissimè demonstrarem: non tantum ætatem nostram aliarum ætatum æquasse glorias, verùm etiam nec pares, nec superiores antiqua sæcula conspexisse, unde vel increduli posteri negabunt auditui fidem, vel his perceptis, semper nobiscum exoptulabunt, quot & ipsi pariter nati non sint pro fruendis & conspiciendis victorijs illis, quas conspiciamus, & non curamus. Est tamen verum (neque hic adversor) quod non semper, ac omni in loco æqualiter floruerit observantia, quin sæpius (heu tristem intuitum!) solitas inter Eremitas palmas germinavêre dumeta, sæpius amaræ crevêre labruscæ. Verùm quid, *mentietur opus olivæ* absit. Vivit etiamnum, semperque Abrahami ad instar vincit in Filijs Augustinus; obiit unâ & non obiit, unde & virens oliva fecundior solidiorque in ramis, etsi quis ex his subtus à trunco avellitur, mille tamen aliæ circumquaque novellæ altis in apicibus exurgunt. Quia igitur nunquam majori cum pompa quam adversus calumniam egressa est in campum veritas, nec unquam clariora quam noctis in medio visa fuêre lumina: evoco hęc ad Vobis melius ostendendum Fastos ætatis nostræ, diriorem & cæciorem perfidiam vipereâ suâ face quærentem axaminantem: no-

tantem, censurantem: erit dein, ut ille qui cœlum totum stellatum contemplatur, quod quo frequentius & acuratius suspicit, nova & nova in eo lumina intuetur: *quod quoties videas lumina plura vides.*

At quid vellet? ut denud supra Eremum antiquum manna deplueret, ut denud in culparum diluvio per amplius appareret columba, ut rigidiori in bruma fragrantiora lilia germinarent? Est tamen Eremus Augustiniana tredecim jam sæculorum phœnix, qui anmosa sua in canitie sibi ipsi succedens *temporis Spiritu crescit*, & ubi alius Ordo in cruoris æstusque freto jam absorptus fuisset, Nostra Eremus vegetior ac fecundior ipsa in hyeme lilia demetit, ipsaque in bruma palmas progerminat. Quid vellet? conversiones populorum, Fidei propagationem, Gentilitatis exterminium? Est tamen Eremus hæc, quæ novis semper reformationibus virens Europam percurrit: est tamen ipsa, quæ Ecclesiæ univit Armeniam, Bambam, ac Mellindas subjugavit, eique Provinciam Malabar, Mozambicum, Mogor, ac Malaccam obtinuit, & quidem tali cum velocitate, quod quo vix mediante fama Fides pervenerat, *Augustiniauum pervenerat nomen.*

Quid vellet? columnas Fidei, Evangelio claves, Vaticano propugnacula? & non vidimus die.

ex Joanne
Charanis
melis.

ex Patre
Engelgrawe
Concione
D. P.

diebus nostris Simonem Morales, Antonium à Govea, Cornelium Bie Batavum, *Ecclesiarum*, dicam, *post Apostolos fundatores*, qui à DEO ordinati Pugiles in Romanæ Ecclesiæ tutelam carbonibus desolatorijs, ac sagittis acutioribus potentia fulminantes, proterentes, extirpantes Gentilitatis chymeras, non tantùm Altaria, sed & ipsa impia sectarum Nomina eradicarunt, omnibusque contractis, ac raptis fortis spolijs, tributoria effecere Vaticano solo scepra, eique Reges Vasallos submisere.

Quid vellet? libanos incisos palmarum, le-ex Alexandro Macedo in prougnaculo Lusitania.
giones floridas Martyrum, Visiones, & propheti-
as? & quæ reperitur ora tam solebrosa, littus tam
diffitum, quod à Nostrorum cruore, atque sudore non sine admiratione irrigatum non fuisset? Victoriosum erigit verticem in Moscovia Nicolaus à Melo, in Bohemia Casparus, Malaccæ Raphael, Guilelmus in Georgia, Mindanai Alphon-
sus, in Mauritania Alipius, Congallæ Augustinus, in Anglia Chrisostomus, in Japponia Petrus à Zunica, Thomas, Ferdinandus, Franciscus, Michaël, Andreas quot Martyres, tot flumina, quæ sanguinis effluvio irrigando Orientis plagas, vindemias adhuc speciosas ac suaves ætheri progerminant.

Quid ultra vellet? Fastos Sanctorum, Popu-
lo.

lorum applausus, Triumphos in Quirinali? *Sapientiam Sanctorum* Thomæ à Villa - Nova, Joannis à Sancto Facundo, Alphonfi ab Orofco, Joannis à Sancto Guilelmo, Petri ab Augusta, Hieronymi à Cruce, Marianni à Belvederio, Francisci à Castro, Georgij à Crema, Riberij, Pinne-dæ, Saldagnique *narrent Populi Hispaniarum, & Italix, & Laudes eorum in Vaticani verticibus annunciet Ecclesia.*

^{ex}
Charamuel
in Theologia
Regulari
disput. 34.

Quid ultra vellet? Athenas Doctorem, æthe-
 ra luminum, Seraphinorum intelligentias? &
 non produxit diebus nostris Salamantica Bernar-
 dinum Corneium, Antonilez, Valentiam? Salo-
 nium? Albizium Complutum? Coninch & Lan-
 cellottum Lovanium? Lutetiæ Parisiorum Coc-
 quæum, ac Moræum? Conimbrica Ægidium, &
 Franciscum à Christo? Cieram Venetiæ? Bossi-
 um Patavium? Brunum Neapolis? & subticen-
 do Paludanum, Basiliū, Lupum, Arragonium,
 Marquezium, Mendozam, Puteanum, & cen-
 tum alios, quorum nomina utpotè apud omnes
 celebria, *nostris ultrò non indigent laudibus.*

Quid ultra vellet? Principes ac Reges, qui
 humilitati Eremitarum postponentes soliorum hono-
 res, deseruerunt Regna, valedixerunt coronis, ac
 inter Augustinianas umbras ut splendidius emi-
 carent murices effecere? Edifferat (nec obsisto)

id Maria Ludovica Regina Portugallix : edifferat Hieronymus à Cruce Regis Armutij Primogenitus : edifferant duodecim Palatini vasti hujus Regni : edifferat Joanna ab Austria, Maria ab Aragonia : edifferat Catharina Dux Mantuana : ac præ cæteris edifferat (potest siquidem id in veritate edifferere) Tuba illa Evangelij, ille Persix Apostolus, illud temporum nostrorum decus, Palma illa, ac Eremi Corona Alexius à Menseses : Alexius, qui quasi sol Nostri Horizontis Nobilitatis, Doctrinx ac Sanctitatis triplicato refulgens diademate totum & honoris & gloriæ illustravit Zodiacum, addensque honorem trophæorum honori, exornavit Ecclesiam, ac Sæculum victorijs cumulavit. Alexius qui Primas Goanus & Braharensis, Præsidens Consilij Majoris Regni, Governator Portugallix, ac quater Indiarum Orientalium Pro-Rex, cujus valorem & prudentiam tanti fecêre Reges, quod non fuerit nec in Veteri, nec in novo orbe honor quo auctus non fuisset, ipso tamen semper major, sibi in gloria haud habuit parem, & meritis omnes est supergressus. Alexius qui tanquam Vas electionis quaquaversum annuntians Augustissima Crucis Decora, nunc in Concilij hæresim Nestorianorum prostravit : nunc triginta Indiarum Reges in Saracenos armavit: nunc Reginam Peveris,

& Babiloniæ Patriarcham in fugam agens, ab ob-
 fidione Munitiones Malaccæ ac Mozambici exo-
 luit, eorumque in Mari classes disperfit, & duxit
 in captivitatem rebelles, ac totum quod pertent-
 tavit, pervicit. Alexius, qui terror & tremor Re-
 gum, & Sceleratorum flagellum, inter Æthio-
 pum, Hebræorum, Schismaticorum, Gentilium
 sese suis conatibus opponentium exercitus, Ve-
 nerabile Crucis Scutum erigens, contrivit, ful-
 minavit, exterminavit Malabaribus hæreses; Pa-
 triarcham Armeniæ & sex Episcopos univit Ec-
 clesiæ; ducenta sexaginta millia idololatrarum
 Cruci triumphis aggregavit: ternas Melinda-
 rum Principes convertit: Regem Mogor, Ba-
 daronis, Armutij, Bambæ, ac Pati Sacro lustra-
 vit Baptismate; & post tot victorias quas tam e-
 xiguotempore coarctare nequeo, omnem vi-
 ctoriam omnemque coronam humilitate atque
 meritis transcendens, honorem supressit meritis,
 & meritis magè adauxit honorem. Alexius de-
 nique populorum exemplum, Prælatorum idæa;
 Alexius Gloria Regni; Alexius Infularum Ho-
 nor & Sacerdotij Diadema: Alexius, *nulli quem*
sciam post Apostolos comparandus, qui novem men-
sium spatio (verba sunt Auctoris extranei) plus
in animarum salute profecit, quam quotquot à
Sancto Thoma ad hæc usque tempora sedem illam
obtinuerunt.

Hai de re-
bus Japo-
nia.

Ast vos iterum AA: ad memorias tam beatas ad triumphos tam conspicuos, quid edicitis? quod gloriæ manipulos referat, qui est in flore & fervore annorum, nec senectutem nec tempora distinguens, mirum non est, imò mirum foret oppositum: ast quod austeriori in bruma, temporisque rigore magè effloreat solitudo, augeanturque Eremitæ Coloniarum comprehendere haud valeo, nisi vel ad Parentis merita, vel ad Gratiae miraculum, vel ad Providentiæ mysterium respexero.

Atque sic à capite exordiendo: latent ut libet perfidorum linguæ, malignantium cerastæ, vivit adhuc, & semper vincit & triumphat in Filij Augustinus, idque modis tam decoris, quod etsi nihili memoriæ & annales Eremitæ antiquæ penderentur, *majores tamen sunt digiti ejus ipsius videlicet extremitates, quam pleræque statuae copiosarum & antiquarum familiarum: de nostra proinde Eremita, ut de miraculo, quod etiam in terram lapsa, sit miraculum, veraciter dici potest jacens quoque miraculum est.* Et sanè AA: laudet quicumque valet triumphos, ac magnitudines antiquorum sæculorum, & solum illas hujus nostri ævi reprobet, nihilominus tamen æquè ut reproborum opera Sanctorum Heroum *similiter & facta bona manifesta sunt, & quæ aliter se habent*

bent abscondi non possunt. non possunt tot Ordinis
Clauftra novitèr vel restaurata vel erecta. *non*
possunt tot Populi, & in ortu, & in occasu illumina-
ti. *non possunt* Georgiæ hæreses, ac schismata ite-
rum protrita. *non possunt* publicis in Belgio sum-
ptibus erecta Collegia erudiendæ juventutis cau-
sâ. *non possunt* Religiosi Germaniæ destinati à Pon-
tificæ ad pacificandos Electores. *non possunt* vi-
ctoriæ Persicæ admonitione, & consilio nostro-
rum de Turcis obtentæ. *non possunt* solem-
nes Legationes ad Regem Persiæ, ac Magor, ad
Saladinum, ad Paulum Quintum. *non possunt*
missiones Arabiæ, Goæ, Angollæ, Congij, Chi-
narum, Armutij, Hollandiæ, Zelandiæ, & Phi-
lippinarum. *non possunt* triumphi civitatum &
statuæ Martino Leoni sacratæ. *non possunt* ele-
mosynæ & pietates binorum Augustinorum
Antonilez videlicet & à Jesu. denique *abscondi*
non possunt Gregorius Nugnes, Ludovicus ab
Angèlis, Joannes Chloos, Bernardus Alzevedo,
Franciscus à Castro viridi, Basilius à Carpinetto,
Petrus à Vega, Millefius, Lancellotus, Herrera,
Crusenius, Gratianus omnes lumina, quæ sapi-
entia, prudentia, & bonitate nostram ditarunt æ-
tatem. Epilogum quapropter discursûs mei ex-
ordio copulans, liberè audax concludo: majores

pro-

progressuum quam principiorum, & majores ipsius finis quam progressuum, fore Memorias.

Ascende igitur nunc ð pulcherima Sunamitis, ascende nunc à cruoris freto, *ascende de petra deserti* ubi tantopere laborasti ad *Montem filie Sion*, ad æternitatis montem, & *letare nimis*, & *gaude Jerusalem Mater nostra*. exclamarent *Filij Aron in Tubis ductilibus*, aureisque thuribus, thure, & thimiamate *auditam faciant vocem magnam in memoriam coram Domino* in memoriam *Athletarum Eremiti*, qui tam felicibus spolijs cœlum ditaverunt. *Aperi Libane portas tuas*, concede tranlitum ð Seraphim, *egredimini filij Sion*, & supra ardentem solis currum summum præparantes triumphum, præ omnibus agite, ut in vestitu deaurato circumdata varietate ad instar *Psalmorum Reginæ*, Religio coronetur, eiusque fronti imprimite elogium Summi quod ei tribuerunt Pontifices, *Augustiniana Familia secunda Sanctorum Parens*. Disponite: eam ut præeant nonaginta & plures Religiones Canonicos inter ac Eremitas; eam ut undequaque circumdent Legiones Pænitentium, Confessorum, Virginum, Doctorum, ac Prælatorum: post se ut trahat Monstra furiasque hæresum: penes, ut sequantur millia ac millia Christianorum, Græcorum, Schismaticorum, Gentilium, Africanorum

rum, Europeorum, Asiaticorum, Americanorum de quibus omnibus triumphos retulit; atque ex tot tamque conspicuis diadematibus, unum tantum ipsi efformate, super quod Cherubinatorum quispiam aureis exculpat characteribus cunctas victorias, unâ cum Nominibus Beatorum quos genuit, *Parentum denique magnalia ac Nomina absque eo, quod intrinsecris latet.* Ita Vos Magnæ Animæ, quæ in illo Pacis ac tranquillitatis Gremio almo jam fruimini triumpho, respicere velitis super eos qui pereunt, atque à portu dissiati tot inter adversas agitantur procellas. Ita Vos qui in terra tanto fuistis Fratibus Vestris exemplo, eis etiam Vestro succurrere Patrocinio non dedignemini ab æthere ubi charitate flagrantæ æquè Dilecti Deo, ac potentes extatis. Eia commoveant Vos ò Inclyti! victimæ & laniæ tot populorum, dissidia tot Principum, naufragia tot Regnorum, innocentia tot miserorum: miseriarum tot Innocentium. Ad hoc Vos adigit fides illa quam Nobis spondidistis, affectus ille quem exhibuistis, periculum in quo versamur, ac si non aliud, sanguis, spolia, ac cineres sacrosancti, quos tanquam in pignus Præsidij Vestri nobis dereliquistis. Vos verò filij quoque ac Fratres tot Sanctorum, mementote, quod qui natus est Augustinianus, natus sit Magnas: mementote, quod à

fortibus aquilis nunquam imbelles columbæ
prodierint : mementote , quod Mater quæ Vos
enutrivit fit adinstar Lacedæmoniarum quæ gige-
nere tantum Heroes consueverant : mementote ;
quod Filij sitis Sanctorum, ac inde agite, ne vitis
adè fecunda in palmites non bonos degeneret :
mementote tandem , quod auram illam quam
ducitis lucem illam quam videtis, claustra illa
quæ incolitis, lanas illas quas induitis, vigiliæ, je-
junia, pœnitentiæ, tribulationes, Missiones, Vi-
ta, Sanguis, Vulnera, ac Mors tot Athletarum
consecraverint : & si calcaria sanctitati Me-
morix sunt Sanctorum, *imitari non pigeat,*
quos celebrare delectat.

L A U S D E O.

